

Avântul Roșie

ORGAN AL COMITETULUI REGIONAL P.M.R. ARAD ȘI AL SFATULUI POPULAR REGIONAL

Arad, anul XI Nr. 3043

4 pagini, 20 bani

Duminică, 16 mai 1954

— Pagină culturală — pag. 2
— Sfaturi Agrotehnice — Ingrid
jind bine culturile văm obține recolte bogate. pag. 3
— Și colectivității din Nădlac au primit un autocamion pag. 3
— Rezolvarea cererilor și sesizărilor oamenilor muncii în raionul Sinicolaul Mare pag. 3

— Note politice — O telegramă cu tile pag. 3
— În fața popoarelor din Asia s-au deschis căi noi pag. 3
— Cronica evenimentelor internaționale pag. 4
— De la Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. pag. 4

— Principala condiție pentru dezvoltarea economică a țărilor slab dezvoltate pag. 4
— Sedința din 13 mai a conferinței de la Geneva pag. 4
— Cel de al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Popular al lui Dimitrov din R.P. Bulgaria pag. 4

Cea de a doua sesiune ordinară a sfatului popular regional

Astăzi au loc lucrările celei de a doua sesiuni ordinare a sfatului popular regional, cu ocazia cărora deputații alesi la 20 decembrie 1953, vor avea posibilitatea să discute probleme deosebit de importante, legate de planul și bugetul local pe anul 1954.

Comitetul executiv al sfatului popular regional va prezenta spre discutare rapoarte în legătură cu felul în care au fost realizate sarcinile planului local pe anul 1953 și prevederile bugetului anului trecut, precum și sarcinile ce stau în fața sfaturilor populare în cursul acestui an, în legătură cu planul și bugetul local.

Analizând felul cum au fost îndeplinite sarcinile planului local pe anul 1953, deputații prezentați la sesiune trebuie să analizeze în ce măsură și-au îndeplinit sfaturile populare rolul de organizatoare și conducătoare a economiei locale.

Este de asemenea necesar să se analizeze felul cum trebuie să muncească comitetul executiv al sfatului popular regional în acest an pentru descoperirea și folosirea resurselor locale, pentru sporirea permanentă a producției întreprinderilor de industrie locală, în mobilizarea rezervelor interne, reducerii prețului de cost, îmbogățirea sortimentelor și îmbunătățirea calității produselor industriei locale.

Prevederile planului local pe anul 1954, pe care comitetul executiv le va prezenta discuției deputaților, sînt deosebit de importante. Astfel, se prevede că, în cuprinsul regiunii noastre, industria locală va produce în cursul acestui an de patru ori mai mult față de producția realizată în anul 1950. Produsele de consum și prestările de servicii către populație vor fi cu 22 la sută mai mari decît în 1953. În acest an trebuie să se producă 208 sortimente, din care 104 sînt bunuri de consum popular.

Pentru lărgirea spațiului locativ, se prevede înfișțirea în acest an a sumei de 1.400.000 lei, ceea ce înseamnă darea în folosință a 120 m. p. suprafață pentru locuit, din care 500 m. p. locuințe noi și 760 m. p. terminări de locuințe.

Pe plan social-cultural sînt prevăzute investiții pentru amenajarea unor școli, instituții culturale și sanitare, etc.

Realizări importante trebuie să se obțină și în domeniul aprovizionării oamenilor muncii cu produse de larg consum prin lărgirea și înțărirea rețelei magazinelor de stat și cooperatiste.

În cadrul celei de a doua sesiuni ce are loc astăzi, deputații sfatului popular regional vor dezbate bugetul local pe anul în curs. În lumina cifrelor care arată că volumul cheltuielilor locale sporește față de anul trecut, discuțiile deputaților pre-

zenți la sesiune trebuie să nu se rezume numai la felul cum au fost executate încasările în anul trecut, ci ei au datoria să contribuie activ la alcătuirea unui buget care să prevadă folosirea maximă a rezervelor existente dar nefolosite încă în economia locală.

Discutind despre bugetul local pe anul 1954, deputații au datoria să analizeze amănunțit felul cum trebuie folosite investițiile din fondul centralizat, în scopul dezvoltării armonioase a economiei locale, intensificarea activității culturale și îmbunătățirea asistenței sanitare. O grijă deosebită trebuie să manifeste cea de a doua sesiune ordinară a sfatului popular regional față de folosirea cu chibzuință a tuturor mijloacelor materiale și bănești care sînt la dispoziția comitetului executiv, punind accentul pe introducerea unui regim sever de economii.

În cadrul sesiunii de astăzi, deputații din regiunea noastră și vor exercita din nou dreptul de aleși ai poporului muncitor. În această calitate ei sînt datori să aducă la cunoștința sesiunii propunerile și sugestiile alegătorilor din circumscripțiile electorale respective, deoarece astfel se vor putea lua hotărâri prețioase care să ducă la înflorirea continuă a regiunii noastre.

Hotărârile celei de a doua sesiuni ordinare a sfatului popular regional trebuie să traseze sarcini precise comitetului executiv, comisiunilor permanente și deputaților, în fiecare problemă ce este dezbătută. Ele trebuie alcătuite în așa fel ca să arate căile concrete de lichidare a lipsurilor, de îmbunătățire a muncii.

Hotărârile ce vor fi adoptate de sesiune să constituie baza activității comitetului executiv, a comisiunilor permanente și deputaților, în problemele de pe ordinea de zi, în perioada dintre două sesiuni. De aceea, fiecare deputat regional întorcîndu-se la locul de muncă, are datoria de a organiza constatări cu alegătorii în circumscripțiile electorale respective, aducîndu-le la cunoștință hotărârile sesiunii și mobilizînd astfel oamenii muncii la traducerea în fapte a acestor hotărâri. De asemenea, comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria de a se îngriji ca hotărârile ce vor fi adoptate cu prilejul acestei sesiuni să fie pe larg popularizate în rîndul celor ce muncesc în așa fel încît hotărârile să reprezinte un mijloc de seamă pentru mobilizarea maselor largi la activitatea sfaturilor populare.

Spor la muncă lucrărilor celei de a doua sesiuni a sfatului popular regional în rezolvarea sarcinilor de mare răspundere pe care partidul și guvernul le-au trasat sfaturilor populare în vederea dezvoltării economice a regiunilor și raioanelor țării noastre și ridicării nivelului de trai al poporului muncitor.

Convocarea celei de a doua sesiuni ordinare a Sfatului popular al orașului Arad

În conformitate cu art. 4 din Regulamentul de organizare și funcționare a sfaturilor populare și în baza deciziei nr. 10333, a Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Arad din 13 mai 1954, se convoacă în ziua de 23 mai 1954, orele 8 dimineața cea de a doua sesiune ordinară a Sfatului popular al orașului Arad, cu următoarea ordine de zi:

Gheorghe Dumă, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Arad

1. Aprobarea planului local pe 1954.
2. Aprobarea bugetului orașenească pe anul 1954.

Sesiunea a doua ordinară a Sfatului popular al orașului Arad va avea loc în sala festivă din clădirea Sfatului popular al orașului Arad, Bul. Republicii nr. 75.

Remus Lucian, vicepreședintele Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Arad

Intovărășirea legumicolă din Comloșul Mare

În luna martie a. c., în comuna Comloșul Mare, raionul Sinicolaul Mare, a luat ființă o întovărășire legumicolă. În întovărășire, au intrat 86 familii de țărani muncitori. Ei cultivă în acest an o suprafață de 40 ha. pămînt cu legume și zarzavaturi. Legumele și zarzavaturile semănate din timp în pămînt bine pregătite au răsărit, iar acum întovărășii execută lucrări de întreținere a grădinii și plantează diferite răsaduri.

Printre primii care au ieșit la plivitul și prășitul cartofilor, fasolei și celorlalte legume, se numără întovărășii Maria Antachi, Maria Pirjol, Rozalia Fucs și alții. Membrii întovărășirii legumicole din Comloșul Mare au contractat cu cooperativa din localitate suprafața de 11 ha. legume și zarzavaturi și sînt hotărâți ca prin munca lor să obțină recolte cit mai bogate de legume și zarzavaturi.

Să terminăm cit mai repede însămînțările de primăvară!

În cuprinsul regiunii noastre, pînă în seara zilei de 14 mai, planul însămînțărilor de primăvară a fost îndeplinit în proporție de 94,74 la sută.

Muncind cu avînt, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Arad au obținut însemnate succese în campania agricolă de primăvară, realizînd planul însămînțărilor în proporție de 103,19 la sută.

Folosind din plin timpul prielnic din ultimele zile și mobilizînd toate atelajele pentru lucrările de însămînțări, și alte raioane au reușit să însămînțeze pînă la 14 mai suprafețe întinse. Astfel, raionul Criș a realizat 97,07 la sută din planul de însămînțări, orașul Arad — 94,07 la sută, raionul Ineu — 94,05

la sută și raionul Sinicolaul Mare — 93,26 la sută.

Rămăs în urmă este raionul Lipova, care n-a realizat pînă la 14 mai decît 83,56 la sută din planul de însămînțări și raionul Gurahonț, unde însămînțările de primăvară au fost realizate numai în proporție de 70,76 la sută.

Timpul este înaintat. Orice întîrziere în executarea însămînțărilor de primăvară are ca urmare scăderea simțitoare a recoltei. Planul de însămînțări trebuie realizat pe întreaga regiune la toate culturile. Nici un petec de pămînt nu trebuie să rămînă neînsămînțat. În acest scop trebuie luate de îndată toate măsurile pentru terminarea cit mai repede a însămînțărilor mai ales în

raioanele rămase în urmă, Lipova și Gurahonț, care trebuie să depună maximum de efort. Este necesar să se mobilizeze toate forțele și mijloacele pentru folosirea din plin a timpului prielnic, a fiecărui ceas bun de lucru, în vederea terminării grabnice a însămînțărilor pe regiune. Nu se mai admite nici o întîrziere fiindcă aceasta ar putea duce la scăderea recoltei din acest an.

Oamenii ai muncii din agricultură! Depuneți toate eforturile, folosiți la maximum mijloacele de muncă, profitați din plin de timpul favorabil, de fiecare minut bun de lucru și terminați grabnic însămînțările de primăvară, luptați pentru o recoltă bogată, pentru plinea poporului muncitor!

Toate forțele pentru terminarea grabnică a însămînțărilor în raionul Lipova

În raionul Lipova însămînțările de primăvară au rămas mult în urmă față de timpul înaintat și posibilitățile existente în raion. Pînă în ziua de 14 mai, însămînțările au fost executate în proporție de 83,56 la sută. Rămînerea în urmă a însămînțărilor în raionul Lipova se datorește faptului că de la începutul campaniei de primăvară, comitetul executiv al sfatului popular raional și colectivul de tehnicieni și ingineri ai secției agricole raionale n-au primit cu răspundere sarcinile trasate de guvern și partid prin Hotărîrea referitoare la campania agricolă de primăvară. În acest raion, care de la începutul campaniei a fost codăș pe regiune, n-a existat o coordonare concretă a lucrărilor agricole.

În comuna Mașloc, de pildă, planul însămînțărilor a fost realizat pînă în seara zilei de 12 mai în proporție de numai 38 la sută. Situația în cele două sate: Fibiș și Alios, care au cele mai mari suprafețe de teren arabil, este slabă. Cu toate, că comitetul executiv al sfatului popular raional a repartizat în satul Fibiș 3 tractoare, pe lîngă cele 4 tractoare existente în sat, capacitatea de lucru a tractoarelor și atelajelor n-a fost folosită în întregime, fapt care a făcut ca viteza de lucru zilnică să nu fie realizată și însămînțările să se tîrîgăneze de la o zi la alta. În Fibiș, însămînțările au rămas mult în urmă și la gospodăria colectivă, deoarece S.M.T. Neudorf n-a respectat prevederile contractului, trimițînd la timp tractoarele și mașinile să lucreze pe teren. Inginerul-șef al S.M.T.-ului care răspunde direct de brigada ce lucrează la G.A.C. Fibiș, n-a coordonat

munca brigăzii, n-a îndrumat tractoriștii să lucreze din plin cu tractoarele. S.M.T.-ul a trimis în ziua de 12 mai 2 poli-discuri și 2 semănători mari defectate, care n-au putut fi folosite, lipsindu-le unele piese. În satele Fibiș și Alios, cu toate că există posibilități de a se aplica la însămînțat metoda în cuburi așezate în pătrat, comitetul executiv al sfatului popular din Mașloc n-a îndrumat țărani muncitori să însămînțeze porumbul în cuburi așezate în pătrat.

Mulți rămase în urmă sînt însămînțările și în comuna Șistarovăț. Pînă în ziua de 12 mai, în hotarul comunei se găsesc 950 ha. de însămînțat cu porumb și 700 ha. de arat. Comitetul executiv al sfatului popular din frunte cu tov. Ardelean, președintele sfatului, și agentul agricol, au lăsat ca însămînțările să se desfășoare de la sine, fără a contribui cit-de-cît la mobilizarea țărănilor muncitori să lăsa la arat și semănat.

Din partea secției agricole raionale, de mersul însămînțărilor răspunde tov. inginer Liviu Onel. Tov. Onel n-a acordat însă atenția cuvenită și n-a îndrumat din punct de vedere agrotehnic țărani muncitori.

Lipsuri serioase în desfășurarea însămînțărilor s-au manifestat și în comuna Tala, care pînă în ziua de 12 mai abia a realizat 43 la sută din planul de însămînțări. Se pune întrebarea, de ce comuna Tala, care dispune de 216 atelaje, a rămas codăș pe raion la însămînțări. Comitetul executiv al sfatului popular din Tala, nefiind îndrumat în suficientă măsură de organizația de bază, n-a mobilizat de la început țărani muncitori să-și însămînțeze pămîntul după regulile agrotehnice, permițînd ca zile în șir atelajele să stea în comună. To-

varășii de la raion, cu toate că treceau desori prin Tala, se mulțumeau să stea de vorbă doar cu președintele sfatului popular care afirma că în hotarul comunei nu se pot executa însămînțări, pămîntul fiind moale.

Comună mult rămasă în urmă cu însămînțările, din raion, este și Dorgoșul, unde s-au manifestat aceleași lipsuri ca și în celelalte comune. În Dorgoș și satul Ususău nu se respectă nici regulile agrotehnice.

Rămînerea în urmă a însămînțărilor în raionul Lipova se datorește și faptului că nu toate organizațiile de partid, sfaturile populare și organele agricole au dat dovadă de conștiințiozitate și rivnă în muncă; unele din ele nu îndrumă și nu mobilizează țărani muncitori să grăbească semănatul, să aplice regulile agrotehnice înaintate. Comitetul executiv al sfatului popular raional n-a înțeles pe deplin cit-timp înaintat nu admite nici o tîrîgănare a însămînțării porumbului. Membrii comitetului s-au mulțumit să desfășoare o muncă birocratică, formală, necentrînd și neîndrumînd în suficientă măsură sfaturile populare rămase în urmă cu însămînțările, ca acestea să-și concentreze forțele în vederea impulsării ritmului de însămînțări.

Colectivul raional însărcinat cu coordonarea campaniei agricole, să ia toate măsurile pentru mobilizarea tuturor forțelor existente în cuprinsul raionului, îndreptîndu-și mai ales atenția asupra comunelor rămase în urmă cu însămînțările, în vederea folosirii în întregime a capacității de lucru a tractoarelor și atelajelor existente, pentru ca nici un petec de pămînt să nu rămînă nearat și neînsămînțat.

Cu același avînt

În întrecerea socialistă

Antrenați în întrecere socialistă, muncitorii și tehnicienii de la fabrica de mașini-unelte „I. Rangheț” din Arad continuă cu aceeași intensitate ca în cîntecul lui 1 Mai, lupta pentru depășirea normelor, pentru a da patriei cit mai multe strunguri.

De pildă, strungarul utemist Wilhelm Carpati, în prima jumătate a lunii mai, și-a depășit norma cu 80 la sută. Lăcătușii Ivan Kovács și Iosif Jung, în ultimele două săptămîni și-au depășit norma cu 90, respectiv 160 la sută. De asemenea, frezorii Iosif Albert și Emeric Nagy, în primele două săptămîni ale lunii mai, ei și-au depășit normele cu 45, respectiv 260 la sută.

Succese ale muncitorilor constructori

Muncitorii și tehnicienii de la Trusul nr. 12, întreprinderea 124 construcții din orașul nostru, obțin succese însemnate în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan și realizarea economiei la materiale. Astfel, printr-o bună organizare a muncii, colectivul de pe șantierul de construcții „Tebea” în cursul lunii aprilie a reușit să facă o economie de 503 kg. fier-beton — din care se pot construi 15 m. p. beton armat — 35 kg. vîie și alte materiale. În cadrul întrecerii s-a evidențiat echipa de dulghieri care a muncit cu mult elan pentru a executa lucrări de bună calitate. S-a mai evidențiat: echipa de săpători care a venit: nu de mult pe șantier, în fiecare zi săpătorii își depășesc norma cu 40—45 la sută.

În întrecerea socialistă care cuprinde întregul șantier, muncitorii lucrează intens pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. În curînd ei vor termina clădirea filaturii și magazia de bumbac a fabricii „Tebea”.

Își îngrijesc culturile

Terminînd însămînțarea tuturor culturilor de primăvară încă la data de 10 aprilie, colectivii din satul Tisa-Nouă, raionul Arad, au început prășitul. Pînă acum ei au prășit întreaga suprafață însămînțată cu seciță furajeră și au trecut la prășitul florii soarelui și al cartofilor.

Brigada legumicolă a plantat în cîmp 50 ari roșii, 25 ari varză și 15 ari lăptucă. O deosebită atenție acordă colectivii culturilor de toamnă. Ei au grăpat toate scîmănișurile de toamnă, au strîns tulpinile din lan și au aplicat îngrășămintele chimice la culturile care au ieșit slăbite din iarnă.

Ioan Dărdău, corespondent.

Din țările de democrație populară

Terminarea lucrărilor de construcție a lacului de acumulare de la Boșan

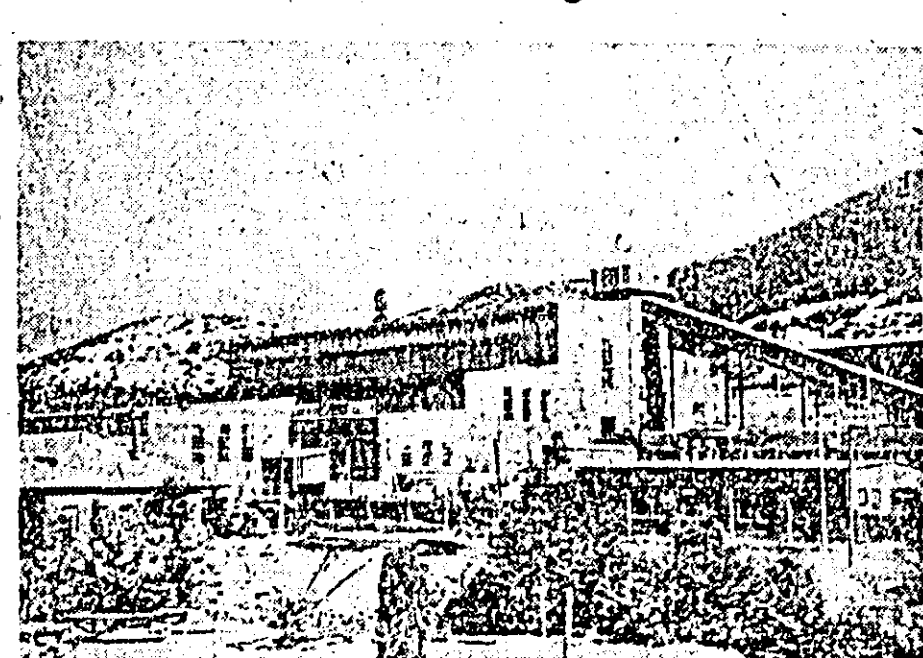
Ziarul „Jenminjibao” relatează că constructorii instalațiilor hidroelectrice de pe fluviul Huaihe au obținut o nouă mare victorie. La 1 Mai a fost terminată, cu o lună înainte de termenul stabilit, construirea lacului de acumulare de la Boșan situat pe cursul superior al fluviului Huaihe. Lucrările de construcție au durat doi ani. Lacul de acumulare de la Boșan, este unul din cele mai mari din China. Pentru construirea barajului au fost folosite peste 3.000.000 m. c. de pămînt, pietriș și beton. Lacul de acumulare de la Boșan va regla debitul riului Cijentouhe, afluent al fluviului Huaihe și împreună cu lacurile de acumulare de la Simantar și Barjiao vor feri, de inundații o suprafață de 3.000.000 mu (1 mu = 0,06 ha).

Crearea lacului de acumulare de la Boșan va permite irigarea a 400.000 mu de pămînt și asigurarea de recolte bogate de culturi cerealiere și culturi tehnice. În planul de muncă se prevede și construirea unei centrale hidroelectrice la Boșan.

Dezvoltarea culturii porumbului în Polonia

În Polonia ia o răspîndire din ce în ce mai mare însămînțarea porumbului, care este o cultură agricolă nouă în această țară. Anul trecut, porumbul era cultivat numai în grădini. Anul acesta, în cooperativele agricole de producție și în gospodăriile individuale din țară porumbul va fi însămînțat pe o suprafață însemnată.

În R. P. Bulgaria

Cu sprijinul frățesc primit din partea Uniunii Sovietice, muncitorii bulgari au dezvoltat în ritm rapid industria metalelor neferoase. Fotografia ne înfățișează o parte a fabricii din Rudozem, de prelucrare a minereurilor de metale neferoase.

În capitala R. P. Mongole

Suhe-Bător este unul din colțurile, cele mai pitorești ale orașului Ulan-Bator — capitala Republicii Populare Mongole. Casele din piatră albă, minunatele clădiri a Universității de Stat, a Teatrului de muzică și de dramă, a Casei Guvernului, zecele de mari întreprinderi, școlile, cinematografele, cluburile, instituțiile de cercetări științifice, străzile largi și asfaltate — acestea înfrumusețează orașul Ulan-Bator, orașul „Viteazului roșu”.

Nu este mult timp de cînd, pe locul unde astăzi pe o distanță de

cîțiva kilometri se întind cîmpurile de întreprinderi și locuințe ale orașului, se afla așezat Urga, un sat pierdut în stepă. Aici locuiau slujitorii miniștrilor budiste, funcționarii negustorii mongoli și străinii care exploatau crunt poporul mongol. La Urga exista unica școală din țară. Mizeria, samavolnicia feudărilor și străinilor, analfabetismul total — aceasta era soarta care lăzăriza poporul mongol. Numai după victoria Revoluției populare, poporul mongol a început să trăiască o viață nouă.

Succesele industriei energetice a R. P. D. Coreene

La Phenian, a luat sfîrșit constatarea conducătorilor de întreprinderi a Ministerului centralelor electrice al R.P.D. Coreene.

Ministrul centralelor electrice al R.P.D. Coreene, Kim Du Sam, a prezentat un raport cu privire la sarcinile energice și ale lucrătorilor din întreprinderile industriei energetice în lumina planului de 3 ani de refacere și dezvoltare a economiei naționale a R.P.D. Coreene. Raportul a arătat că, în primul trimestru al anului curent producția de energie electrică a reprezentat 203,4 la sută față de primul trimestru al anului 1953.

Un nou tip de locomotivă construită în R. Cehoslovacă

Planurile vaste de electrificare a căilor ferate din R. Cehoslovacă, se află într-un stadiu foarte avansat. Uzinele „Lenin” din Pízen au produs un nou tip de locomotivă electrică denumită „Bo-Bo”.

Această locomotivă are o viteză de 120 km. pe oră. Ea trage cu ușurință, pe pantele accidentate ale munților Tatras cu o viteză de 65 km. pe oră, o garnitură de 720 tone. Locomotiva complet automatizată este condusă de o singură persoană. Fiecare acțiune a celor două motoare este indicată mecanicului în mod automat. Un dispozitiv de echilibrare automată amortează la maximum zguduirile produse la pornire și oprire. Un sistem asemănător garantează o securitate deplină, întreprinzînd curentul și oprind garnitura în timp de 90 de secunde în cazul cînd mecanicul nu acționează imediat la semnalele luminoase.

PAȘI ÎN CULTURĂ

In vraja muzicii

Dinspre ferestrele Palatului Cultural, ca un suvoi zglobiu de munte, a început să se audă susurul îndepărtat al unei melodii. Sunetul vioarei, aci liniștit, parcă molatic, aci zglobiu ca vîntul zburdălnic de primăvară, se împletește cu cel cristalin al pianului. În sala mică a început concertul de muzică de cameră. Se cîntă suita pentru vioară și pian a compozitorului nostru Felbmann. În ea simți cum vibrează versul cîntecului cu imaginile sale pline de vioiciunea poporului nostru înfrățit cu natura.

Arcușul luncă lin, se oprește și apoi brusc pornește în iureșul melodiei plină de viață, plină de foc.

Multe colanțe au cules soții Veronice și Radu Bloch care au executat această compoziție a lui Felbmann. Ea la pian, el la vioară, au dat aripi simfoniilor izvorite din viața poporului nostru.

Se face liniște. La pian e acum Maria Adorian. O nouă melodie se aude. Unde am mai auzit-o? E o bucată a cunoscutului compozitor sovietic Hacıaturian.

Incepe încă un cîntec. Face parte dintr-o suită a compozitorului Brînzeu, ce s-a cîntat la concertele simfonice ale Filarmonicii, iar măiestria artistică a tovarășei Maria Adorian s-a lăsat la întrecere cu cea a tovarășei Veronice Bloch.

A tăcut acum pianul și nici vioara nu se mai arată. Sunetul fagotului la care cîntă Gavril Lazoc, aci grav, aci molătos ca o draperie de catifea, se împletește cu cel lîmpede, cristalin al clarinetului lui Iosif Gross. Melodia pornește vioacă, ca doi copii spirîlari ce se hîrjonesc, se cînesc, se alegărează unul pe altul, se prind apoi de mînd și fug printre boschetele Așului cu răsfățarea lălată: ce-o să fie? Mai lîngă ușa s-a auzit pe un scaun o feliță cu îmbrăcăminte simplă. La gît îi flutură cravata roșie, iar picioarele nu-i ating podeaua. Cu capul puțin plecat înainte, cu ochii larg deschiși, cu mîinile așezate cumințe în poală, ascultă acest duet al lui Beethoven.

Pare că simți vibrațiile inimii, care la sfîrșit încă se continuă prelung, ca sunetele îndepărtate ale ecoului.

La pian se așează iarăși Maria Adorian și alături se oprește soprana Tatiana Roșculeț. Vocea ei nuanțată, plină de claritate, dă căldură liederurilor compuse de Mozart, de Schubert, de Brahms, Surșul ei luminează fețele celor ce urmăresc fiecare intonație, fiecare vers al cîntecelor.

Încă odată și încă odată au chemat-o la sfîrșit aplauzele audienței pe soprana Tatiana Roșculeț și ea le-a mulțumit, cîntînd mișcată de emoție. „Păstrăvul”, ceea bucată plină de farmec pe care a compus-o Schubert.

În sala mică a Palatului Cultural nu-și dă seama ușor, dacă mîrmeala ei potrivită, lipsa unei scene

impozantă, caracterul muzicii pe care o ascultă, sau ce anume îi dă acel caracter de intimitate. Te simți mai senin, mai curat atunci cînd muzica lîmpede ca cerul albastru de primăvară îți încălzește parcă inima.

Ea se așează direct simfonic audienței și-i mișcă nu prin câmpioare, ci prin claritatea ei, prin farmecul melodiei. Marii compozitori ai lumii au scris multe bucați minunate pentru formațiile reduse ale muzicii de cameră și, de la o bucată la alta, se schimbă alte și alte grupuri de instrumente muzicale. Audienții muzicii de cameră sînt eraiști de melodiile lui Beethoven, ale lui Haydn, ale lui Mozart sau de liederurile lui Schubert.

Iată acel trio în do-major al lui Haydn pe care-l execută violoncelistul Alexandru Freiman și soții Bloch. Finea melodie a compoziției pline de spirit, optimismul său izvorit din încrederea apropiată a muzica populară, dă aripi simfoniilor celor ce-l ascultă. Te miri de unde a luat Haydn alita seninătate, cînd prigora compatrioților săi germani, reacționari, îl alungase în mijlocul persecuțiilor societății londoneze din acea vreme. Parcă în săgă, sunetul grav dar plin de melodie al violoncelului se împletește cu cel zglobiu al vioarei, pe fondul plin de culoare al gamelor pianului.

Și după Haydn se arată iarăși Mozart.

Alături de cornul la care cîntă cu ea alita vigoare, virtuozitate Krzyżanowski, la loc și violoncelul lui A. Freiman, violele lui I. Stoiciuc și E. Ormăși și vioara parcă singurală a lui Radu Bloch. Incepe cîntecul în mi-be-mol major, și Mozart ne duce să ne arate parcă și freamăntul pîdurii, și susurul izvorului cristalin, și căprioara ce s-a auzit să asculte sunetul aci depărtat, aci apropiat al cornului violonțelor. E alita farmec, alita poezie plină de grăție, de eleganță, alita optimism, alita viață. Între ascultători nu mișcă nimeni. Lîngă ușa s-a auzit rozezat un tînd. Cu ochii închiși pe jumătate, s-a răzgîndit să mai clipască.

Trăiește parcă numai cu auzul. Ce simte el? Ce simte fata aceea de lîngă fereastră, care și-a umplut fața de zîmbet? Der bătrînul de alături ce a rămas vrășit, cu mîna la jumătatea drumului spre bărbie?

E alita poezie în muzică și alita farmec în inimile celor ce o ascultă.

S-a terminat concertul și urci în celălalt dig. Noaptea a cîndundat în întinerie și liniște copacii uriași din parc. Doar luna, aruncînd pînă de lumină peste fața tremurîndă a Mureșului, face să scîlărească frunzele lînce de pe virșuri. De tîncolo, de peste apă, parcă se-aude sunet depărtat de corn: de sub tușele de sălcii se-nfiripă în surdina un cîntec de vioară. Se aude de-acolo, sau încă mai vibrează coardele simfoniilor tale?

P. NEICU

Despre ce scriu „scriitorii” fasciști din Spania

Regimul instaurat de Franco în Spania — fiu al fascismului hitlerist — își pune pecelea descompunerii pe toate manifestările ce le patronează. În rîndurile hoardelor falangiste nu se cunoaște simțul demnității omenești. Ele nu au nici un respect al vieții și de aceea morala business-manilor americani, „legea junglei”, le convine de minune. Pe de altă parte simt că de jos se ridică valul miniei populare. Aceasta este realitatea de care se tem cel mai mult și caută să adoarmă masele ca să uite realitatea crudă a jugului exploatarii singeroase, să le abată de la lupta de eliberare. Din această cauză peșinginea decadențismului, cu toate tendințele sale ascunse sub eticheta de „moderne”, acoperă întreaga cultură a Spaniei de azi.

Literatura nu a scăpat și nici nu putea scăpa în aceste condiții de plîgărire murdăriei fasciste. Cărțile ce se editează astăzi în țara domniată de teroarea lui Franco, sînt după chipul și asemănarea lui. Disprețul de om, de tot ceea ce este uman, le caracterizează pe toate. Figura tuturor personajelor ce populează cărțile acestei literaturi este lidoasă, respingătoare.

În romanul „La Colmena” al lui Camilo José Cela, toate personajele sînt arătate ca degenerații. Iași, brute fără nici un scop în viață, împuși numai de instinctele animale, de capricioase. Cînd un personaj „greșele” și face un act de generozitate, autorul ține să precizeze că aceasta se datorează numai unei boli mintale. Nici J. A. Zúñiga nu se lasă mai prejos în romanul său „La Ulcera” (Ulcerul), pe care-l încheie semnificativ cu concluzia: „...alita timp cîi lumea va exista, inimile oamenilor vor fi răz-bunătoare, brutale, nerecunoscătoare, disprețuitoare și individualiste”. Acest tip de „om” seamănă ca două picături de apă cu cele din Comisarii, romanele politiste protejate de Mac Carthy, manuale de „educație” pentru tînetul american.

Ion Creangă: „Opere”

(Colecția „Clasicii romîni”)

Contemporan cu Mihail Eminescu și I. L. Caragiale, prozatorul moldovean Ion Creangă este unul dintre marii clasici ai literaturii noastre.

Povestirile lui, construite din motive folclorice, sînt opere realiste în care elementele fantastice contribuie la zugrăvirea plastică a unor aspecte din viața poporului. În toate poveștile sale, neîntrecute ca podoperă, Creangă prezintă conflictele din lumea satului, chipuri de țărani așa cum l-a cunoscut în copii-

Dar de ce scriu astfel literații că-lăului de la Madrid? Ne răspund tot cărțile lor: „Realitatea este o nebunie... o farsă murdă și fari-seică... pe care eu o atac ori de cîte ori mă găsește în fața ei” — este mărturisirea tinărului falangist Dari Fernando Flores, la sfîrșitul romanului său „Lola, Espejo Oscuro” (Lola, oglindă întunecată), redactat într-un vocabular plin de vulgaritate și obscenități, dîluare a altor forțele din orașele spaniole. Desigur că realitatea nu-i convine nici acestuia, și nici romancierii Carmen Laforet care ajunge la aceeași concluzii în cartea sa „Nada” (Nimic). După ei, oamenii sînt doar creaturi ale impulsurilor iraționale și de moment. Aceștia s-ar împărți în două categorii: unii care știu ce sînt și acceptă situația așa cum este — aceștia sînt cei „conștienți”, care fatal trebuie să fie și fîcăloși, iar alții, „turma”, care nu-și dau seama de această „fire” a omului și de aceea sînt proști, înconștienți. Ultimii, spun „literații” din slujba fascistului Franco, socotesc că omul poate fi om, că lumea poate și trebuie să fie schimbată într-una mai bună. Tocmai acest lucru nu-i pe placul falangistilor. De aceea, mînd în mînd cu biserică, ei otrăvesc mințile oamenilor cu idei inumane și perverse.

Prin cărțile lor, scribii lui Franco vor să convingă masele că omul este rău de la natură, că degenerescența din lumea capitalistă nu s-ar datoră acestui sistem social înfrat în putrefacție, ci ar izvorî din lăsușii firea umană. În felul acesta, urmăresc ei să arate poporului „pă-nol” că nu mai este nici o speranță pentru el în vreo zăbrire a jugului exploatarii, că lupta de eliberare n-ar avea niciun rost.

Poporul spaniol însă nu se lasă legat la ochi. El știe că lumea poate fi schimbată, că din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară exploatare și au fost alungate, și de aceea își întărește lupta de eliberare de sub jugul fascist.

Opera lui Creangă cunoaște astăzi, în regimul de democrație populară o preluire adîncă și deplină. Îrta sa, cu însușirile, năzuințele și tradițiile lor.

În „Amintiri”, opera lui de maturitate, Creangă evocă propria copilărie petrecută la Humulești și în satele sau țirurile apropiate. Poveștile propriilor sale pășanii din anii copilăriei, cu o puternică coloratură realistă, descrie viața țărănimii din ținuturile de munte de pe la mijlocul secolului al XIX-lea.

Opera lui Creangă cunoaște astăzi, în regimul de democrație populară o preluire adîncă și deplină. Îrta sa, cu însușirile, năzuințele și tradițiile lor.

Din scrierile de portrete ale oamenilor de la țară ne dăm seama că pictorul a știut să se apropie cu dragoste de omul din popor, să-i cunoască firea și să-i înțeleagă nevoile. El cunoaște bine însă și pe cei care-l apasă pe țărani, și pînă la urmă devine sarcastic, atunci cînd ni-l arată. Iată „Vechilul”, cel ce împreună cu slăpînul său moșier trăiește și se îmbogățește din munca țărănilor. Mic, îndesat, cocoțat pe un cal mult prea înalt pentru el, cu fața plină de cruzime, ține în mînd bicul cu care slăpînște cîmpul. Contrastul izbitor dintre

Era în mai

Era în mai și lîncea înverzită;
Prin porți de iarbă emana miresme,
Se răsfața natura desrăbită
În aburi calzi, suind încet spre creste.
Fosnea în tremur plopii singuratici,
Prin ramuri vîntul își doinea cîntarea
Și-atîl de-albastră era toată zarea
Și-atîl cînt primăverile.

Manunchi, manunchi de ramuri înverzite
Sarută gingaș iarbă pomădată
Se tînguie un fluier pe pomare
Ciobînul cîntă-n umbră de arjar.
O floricea-albastră de cicoare
Ascultă cîntul mîndrului doiner.
Pe-ogor în scrișnet urăie tractorul,
Și brazda-naltă-n urma lui ridică;
El ca un cal de foc, sporîndu-și zorul,
Tăcute zări în două le despică.

MIRCEA I. MICU

Solii primăverii

Soarele-ostenit și palid iar la viața s-a trezit;
Pe-ale lui săgeți de raze primăvara a sosit.
Vîntul leneș aburește peste văi, peste grădini,
Iar prin merii numai flăoare, zbor șglobiile albind.
Pe sub bolta azurie, din străfundurile zării,
Vin, plutind pe-aripi de vînturi, solii dragi și primăverii:
Rîndnicii cu versul dulce, cocostirici și prepeleci
Și cocori, doinind în triburi, în lungi șiruri implinzi.
I-a ajuns un dor sălbete de a noastră mîndră țară;
Și acum, scaldăți de soare, lin în cercuși largi ei zboară.
Căldind apoi, în grabă, cuiburile păsărilor,
Risipile-n crîngul tainic, sau sub streșine pitile.
— „Bun sosit iubite păsări din a noastră pribegie!
Vin cu voi florile-n luncă și verdețea pe cîmpie
Și vîntul cu aripi sure, primăverii-ți tăiați drum;
Voi aduce viața-n crînguri și al merilor pășum;
Cu voi ies, roind cu freamel, peșele-nîsele ogîre
Dornice să scurme brazda, hămăsele tractoare.
Vă mirați că-n țara noastră multe-s de nerecunoscut?
Ehehe!, de cînd plecardăți, prea mult timp nu a trecut!
Dar cum noi nu știm răgazul, nici pe-arșițe, nici pe ger
Lei îndărăm, plin de fală, noi palate către cer.
Măi incolo, între schele, prînde viața o uzind
Și la margine-n maidne, dintre tușele spinoase,
Rădăriră ca-n povești alte blocuri ard-nase,
Iar cel rîu spumos și iute, ce gemea în svîrcolire,
L-am vîrlit în largi căluse și din el, prin mii de fire,
Își iau drumu-n șor năve-nice mii și mii de kilowași,
Răspîndind lumină, viață în cîmpie și-n Carpați.
Noi nu știm, iubite păsări, stavili să ne find-n loc!
Năi prefaceți „anții” zile și-i dăm vieții noi vestmintă;
Noi, în drum de vitejie, știm doar una: Înainte!

DUMITRU CICHIRĂ

O nouă revistă literară

Uniunea Scriitorilor din R.P.R., filiala Cluj, a început editarea revistei „Steaua”, care publică producțiile literare ale scriitorilor clujeni.

În numărul 1 al revistei, au apărut versuri semnate de Mihail Beniuc, de A. E. Bacovschi, Aurel Rău, Victor Felea și de alți poeți clujeni, iar dintre poeziile postume ale lui Emil Isac sînt publicate trei

lucrări. Tot în acest număr sînt cuprinse traduceri din Michel Angelo și A. S. Pușchin și un fragment de roman sub semnătura lui Petru Dumitriu.

Multe dintre paginile revistei cuprind cronici, recenzii, note, comentarii.

Urăm revistei „Steaua” să obțină succese din ce în ce mai mari în dezvoltarea literaturii noastre pe drumul realismului socialist.

Nicolae Grigorescu — maestrul picturii noastre

Era, nu prea departe de Tirgoviște, un sat cu numele Pituru. Satul mai este și azi, dar și-a schimbat numele în Văcărești de Răstoacă, pe cînd boerli schimbau între ei moșile.

Acolo a venit pe lume Nicolae Grigorescu în anul 1838, al șaselea copil într-o familie împovărată de nevoi. Cîrind a rămas și fără tată, iar mama lui s-a mutat la București, în mahalaua Căminărilor. Era o viață grea, plină de griji și încăleată de lipsuri. „Cu a-cul ne-a crescut biata mamă”, avea să spună mai tîrziu Grigorescu. Copiii de cum se făceau mai mărișori, începeau să lucreze. Surorile coseau alături de mama lor, iar un frate mai mare era ucenic la un unchi, zugrav de biserică. Nicu avea doar zece ani cînd și-a început ucenicia la un iconar, care-l ținea mai mult pentru alte treburi decît pentru învățătură. După doi ani de argășit, s-a întors acasă și a început să picteze pe lemn icoane pe care le vindea în țîrg la obor.

Carte n-a putut să învețe, decît două clase primare, dar simțea nevoia să studieze mai departe, să pătrundă adîncul tainelor artei sale. De două ori s-a prezentat la concurs unde i s-au recunoscut meritele, dar l-a fost refuzat sprijinul statului pentru a merge în străinătate.

A lucrat mai departe doi ani la biserică Zamfira, apoi la Căldărșani și trei ani la mîlăstirea Agapia, unde picta realist, inspirat de figurile țărănilor din satele vecine. Arta sa este prețuită tot mai mult

pînă ce abia în 1861 îl înfrînște Mihail Kogălniceanu, om lipsit de prejudecățile boierimii din acea vreme, și-l repartizează o burză pentru a studia la Paris. Acolo lucrează cîteva luni în atelierul lui Coriu apoi, renunțînd la concursul de la „Belle-Arte”, se alătură grupului meșterilor francezi pleneriști, re-trăși la Barbizon și în satele din preajma pîdurii de la Fontainebleau. Alături de Corot, Millet, Diaz, Daubigny și alți tineri entuziaști pictează aici izvoare, stînci, copaci, luminășuri, poezii printre arbori. În plin aer, pictura lor e mai transparentă, mai plină de vibrații. A învățat multe Grigorescu în cei trei ani de la Barbizon și în vizitele făcute la muzeele și expozițiile din Paris unde studiase cu pasiune operele meșterilor Renascerii și mai ales pinzele lui Rembrandt și ale lui Rubens.

Grigorescu se și instruisă. Autodidact, el și-a însușit cu timpul o cultură literară. Scara cînd se adunau cu toții la „Hanul lui Ganne”, discutau cu aplecare problemele vieții și mai ales problemele artei. Acolo, în mijlocul entuziasmului prietenilor tineri ce ruseseră cu manierismul academic, Grigorescu învăță să prindă pe pinzele sale viața în plină desfășurare, fără poze, fără nimic prefăcut. Această însușire a artei lui Grigorescu dă alita viață, alit realism operelor sale.

Și mai tîrziu, el a mai colindat, a studiat de multe ori în Franța, în Italia și în alte locuri, dar nicăieri ca pe plaurile țării sale nu a sorbit alita farmec, alita viață pe care a

prefăcut-o în opere de artă.

Întors în țară, nu s-a bucurat de sprijinul oficialităților de care nu era legat cu nimic. Îl atrăgea viața satului care munceste și mulțimea de frumuseți ale patriei noastre. Și-a luat deci sevăleul și a mers acolo. Pictura lui nu este o lucrare de atelier, ci creată în mijlocul naturii, ea este plină de soarele cald ce o luminează, de prospețimea aerului pe care parcă-l simți în pinzele sale. Colindînd regiunea subcarpatică a țării noastre, Grigorescu a prins cîmpiele de viață adevărată, pe care le-a transpus în opera sa.

Nimeni ca el nu a reușit să-l evoce alit de firesc, cu un realism atît de puternic pe țărani care se îndreaptă spre sat după o zi trudnică de muncă, pe drumul prăfuit, în mersul legănat al boilor, sau pe ciobanul plin de seninătatea vieții liniștite, ducîndu-și oile la păscut.

Nimic nu lipsește și nimic de prisos, nestilit, fără caracterul artificial; elementele operii sale alcătuiesc un tot armonios.

Iată tabloul „Popas”. Venind de departe, de la țîrg, unde-l dusese nevoile lor, țărani, după o zi de drum prin praf și arșița verii, s-au oprit pentru odihnă. Este alita viață, alit realism în tot totul pare că trăiește încă în acest tablou.

Întreaga sa operă plină de vigoare, reprezintă oameni clar conturați, cu gesturile lor specifice, cu forme bine definite care nu se topește în petele de culoare, cum se întâmplă în lucrările impresionistilor. Oamenii săi trăiesc, înfrînși cu

natura atît de mult iubită de pictor, transpusă în peisajele sale neîntrecute. Grigorescu este cel dintîi pictor român care execută lucrările sale în aer liber și de aceea a izbutit să redea întreaga poezie a peisajului românesc.

Pretutindeni în tablourile sale se simte prezența omului, căci dragostea de om și dragostea de natură explică vraja tablourilor sale.

În opera sa, Nicolae Grigorescu s-a dovedit și un portretist de frunte, dar cum el nu-și puna paleta în slujba puterilor a ceea ce vremi, portretele sale, atît de numeroase, sînt figuri anonime, figuri din popor, oameni care-și câștigă plina muncind, sînt mai ales țărani alit de mult îndrăgiți de pictor. Cîi pătrundere și măiestrie are Grigorescu, exprimînd altele stări sufletești pline de tîle, dezvăluind aspecte tipice ale realității omenești. „Țărana din Muscel”, tinăre, sănătoasă, cu privire săgălnică, ușor luminată de zîmbet, dar nelăzătoare, freamă de dragostea de viață. „Cap de fată” e un tablou ce redă în privirea semeață cu ochii larg deschiși, toată încrederea în viață. Îi dai seama numai decît, cît e de hotărîtă, de mîndră, sigură de sine.

Din scrierile de portrete ale oamenilor de la țară ne dăm seama că pictorul a știut să se apropie cu dragoste de omul din popor, să-i cunoască firea și să-i înțeleagă nevoile. El cunoaște bine însă și pe cei care-l apasă pe țărani, și pînă la urmă devine sarcastic, atunci cînd ni-l arată. Iată „Vechilul”, cel ce împreună cu slăpînul său moșier trăiește și se îmbogățește din munca țărănilor. Mic, îndesat, cocoțat pe un cal mult prea înalt pentru el, cu fața plină de cruzime, ține în mînd bicul cu care slăpînște cîmpul. Contrastul izbitor dintre

micimea personajului și proporțiile firești ale calului exprimă clar disprețul pictorului pentru această slugă necruțătoare cu cei obidiți.

Din dragostea lui Grigorescu pentru poporul nostru, pentru cel ce trudesc în arșița soarelui, din iubirea sa pentru frumusețile țării, izvoare, patriotismul fierbinte cel-l duce sub redutele Plevnei, în războiul de natură explică vraja tablourilor sale.

În opera sa, Nicolae Grigorescu s-a dovedit și un portretist de frunte, dar cum el nu-și puna paleta în slujba puterilor a ceea ce vremi, portretele sale, atît de numeroase, sînt figuri anonime, figuri din popor, oameni care-și câștigă plina muncind, sînt mai ales țărani alit de mult îndrăgiți de pictor. Cîi pătrundere și măiestrie are Grigorescu, exprimînd altele stări sufletești pline de tîle, dezvăluind aspecte tipice ale realității omenești. „Țărana din Muscel”, tinăre, sănătoasă, cu privire săgălnică, ușor luminată de zîmbet, dar nelăzătoare, freamă de dragostea de viață. „Cap de fată” e un tablou ce redă în privirea semeață cu ochii larg deschiși, toată încrederea în viață. Îi dai seama numai decît, cît e de hotărîtă, de mîndră, sigură de sine.

Din scrierile de portrete ale oamenilor de la țară ne dăm seama că pictorul a știut să se apropie cu dragoste de omul din popor, să-i cunoască firea și să-i înțeleagă nevoile. El cunoaște bine însă și pe cei care-l apasă pe țărani, și pînă la urmă devine sarcastic, atunci cînd ni-l arată. Iată „Vechilul”, cel ce împreună cu slăpînul său moșier trăiește și se îmbogățește din munca țărănilor. Mic, îndesat, cocoțat pe un cal mult prea înalt pentru el, cu fața plină de cruzime, ține în mînd bicul cu care slăpînște cîmpul. Contrastul izbitor dintre

a știut Grigorescu să arate sufletul poporului nostru, frumusețea și țîra acestui suflet. În arta lui, pentru prima dată este prinsă întreaga realitate a vieții poporului român, cu frumusețile și necazurile ei. Dragostea de patrie, de popor constituie trăsătura caracteristică a acestui mare pictor național, care a cunoscut o faimă ce nici unul dintre pictorii noștri. El a știut să redea cu înaltă măiestrie, cu suflet, întregul farmec al țării noastre.

Strîns legat de țărănimea din rîndul căreia se ridicase, el a înțeles-o și în pinzele sale a cuprins toată complexitatea vieții acesteia; toată bogăția de sentimente a țărănului. În opera lui se află satul, cîmpul, dealul, pădurea, cu oamenii care muncesc, cu animalele, arborii și florile țării noastre. În tablourile sale, întreaga natură trăiește, simți o lume plină de viață.

Burghezi și moșierii se temeau de arta lui Grigorescu, o numeau „revoluționară”. Din această cauză ei l-au privit întotdeauna cu rezervă. Anchi-lozați în concepțiile învechite ale artei rupte de viață, plină de manierismul academic din acea vreme, ei nu puteau să înțeleagă sufletul nou din opera lui Grigorescu. Dar el nu s-a lăsat înfrînt de vorbele lor, a îndurat în tăcere loviturile pe care le-a primit adesea și a urmat drumul său: drumul artei adevărate, pusă în slujba frumosului și a adevărului.

Pe drumul deschis de Grigorescu în pictura noastră au pășit apoi și altele elemente de talent, Andreescu, Luchian, Pețrașcu. Arta lui devenea tot mai iubită, admiratorii săi se înmulțeau.

Adevărata preluire a opereii sale a venit însă abia în zilele noastre cînd a fost pusă la îndemîna maselor largi de oameni ai muncii, care au înălțat pentru totdeauna pe exploatare și desconsiderare a claselor avute.

Și cu cîtă măiestrie, cu cît realism

SFATURI AGROTEHNICE

Ingrijind bine culturile, vom obține recolte bogate

Hotărârea guvernului și partidului cu privire la executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954, pune ca o sarcină de seamă în fața celor ce muncesc în agricultură aplicarea și respectarea lucrărilor agrotehnice, care în complexul lor asigură ridicarea continuă a producției la hectar.

În momentul de față în regiunea noastră, lucrările de înămînțări sînt pe terminale. După terminarea înămînțării, cea mai mare grijă trebuie acordată întreținerii culturilor, fără de care nu vom putea obține recolte îmbelșugate. În timpul creșterii, fiecare cultură cere anumite îngrijiri, unele trebuie îngrijite pentru a putea răsări mai ușor, altele cer să fie ocrotite în timpul secetei, să fie curățate de buruieni, pe altele trebuie să le rărim pentru a putea crește mai bine.

Tărâni muncitori, colectivității, muncitorii de la S.M.T. și gospodăriile de stat trebuie să dea toată atenția întreținerii în bune condiții a plantelor, pentru a obține cantități sporite de produse agricole.

O atenție deosebită trebuie dată culturilor care au ieșit slăbite din iarnă ca și culturile puțin dezvoltate. În acest scop, agricultorii trebuie să aplice culturilor îngrășăminte chimice: azotat și superfosfat.

În acest an, ascultînd sfaturile inginerilor și tehnicienilor agronomi, gospodăriile de stat, gospodăriile colective și țărani muncitori cu gospodării individuale au aplicat îngrășăminte chimice la culturile de toamnă. La gospodăria agricolă de stat „Scînteia”, de exemplu, s-au aplicat îngrășăminte pe 310 ha. Acest lucru s-a făcut și în gospodăriile agricole colective, precum și de numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale.

Atunci cînd culturile de toamnă sînt dezdrăcinăte, este necesar să se facă tăvălugul lor. Tăvălugul, rădăcinile se îndoaie și se lipește bine de pămînt, în felul acesta, plantele se întăresc și se dezvoltă normal. O altă lucrare de îngrijire, este grăpărirea cerealelor, care trebuie să fie făcută de mai multe ori, cu scopul spargerii scoarței la suprafață, scoarță care împiedică pătrunderea aerului și căldurii în sol.

Cultivatorii trebuie să acorde o atenție deosebită plivului, deoarece s-a dovedit că buruienile fac recolta să scadă foarte mult, fiindcă acestea iau din pămînt hrană și apă în cantități mari pe care tre-

buie să le folosească plantele. Pe lângă aceasta, buruienile umbresc plantele, înăbușindu-le atunci cînd sînt prea multe.

De obicei, plivitul se execută cu mîna. Buruienile trebuie apucate de jos, pentru a le zmulge cu rădăcină cu tot. Este bine ca plivitul să fie executat cît mai devreme, cînd încă buruienile nu s-au înrădăcinat prea tare. Dacă întârziem cu plivitul, și cerealele sînt crescute prea mult, sînt vătămate în timpul lucrului și se refac foarte greu sau nu se refac deloc.

Plivitul este bine să se facă, după o ploaie, fără însă ca pămîntul să fie prea umed. Dintr-un pămînt reavăn, buruienile se zmulg ușor, cu rădăcină cu tot. Este foarte important ca buruienile zmulse să fie îndepărtate imediat din cultură, deoarece într-un pămînt mai umed sau după o ploaie, ele se prind la loc.

Plivitul trebuie repetat de mai multe ori, după gradul de îmburuienire și după timp. De pildă, în anii ploioși și răcoroși, cum este și acest an, timpul este mai prielnic pentru creșterea buruienilor decît a plantelor agricole, de aceea în asemenea cazuri plivitul trebuie făcut de mai multe ori.

O deosebită atenție este necesară să se acorde lucrărilor de îngrijire a porumbului. Porumbul este o plantă care are nevoie de căldură, aer și hrană din abundență, deoarece numai atunci planta crește bine și dă un rod bogat. Porumbul consumă multă apă, mai ales în timpul legalului, de aceea nu trebuie lăsat să se piardă nici o parte din apă care s-a strîns în pămînt. Din această apă, cea mai mare parte se pierde prin evaporare, cînd pămîntul se bălărește și formează scoarță. Pentru a preîntîmpina pierderea apei în acest fel și a o păstra pentru nevoile porumbului, trebuie să facem prașile ori de cîte ori este nevoie. Dacă pămîntul a prins scoarță și buruienile au crescut înalte, înainte de a răsări porumbul, semănătura trebuie grăpată cu o grăpă ușoară. Grăpatul se poate face pînă cînd porumbul are 3-4 frunze. La prima prașilă trebuie să se facă rărirea porumbului, lăsîndu-se între plante distanța potrivită după cum cere fiecare soi cultivat.

Cînd porumbul este semănat în pămînt, lăsăm cîte două plante la cuib. Prima prașilă se va face la 8-10 cm. adîncime, iar celelalte două de cîte 15-20 cm. mai la suprafață, pentru a nu tăia rădăcinile plantelor care cresc din ce în ce mai mult.

La porumb și floarea soarelui, pe lângă grăpat și prașilă, se va face și copilitul, lucru care se face atunci, cînd copiliți, sau frații sînt mici, deoarece aceștia iau o parte din hrană și slăbesc plantele. Rărirea și mușuroitul sînt lucrări păgubitoare, fiindcă măresc suprafața de evaporare și fac să scadă foarte mult recolta, obicei pe care țărani muncitori trebuie să-l părăsească cu desăvîrșire.

Lucrările de îngrijire trebuie făcute la timp și la celelalte culturi, cum este sfecla de zahăr, unde prașilele condiționează în mod hotărîtor recolta. La sfecla de zahăr, prașila se poate aplica și înainte de răsărire. În acest caz se numește prașilă oarbă. Această lucrare se face cînd solul are scoarță. Prima prașilă se execută imediat după apariția rîndurilor, iar celelalte prașile se fac la interval de 14-15 zile, în funcție de timp. O lucrare importantă este rărirea sfeclei de zahăr, care se face în timpul prașilei a doua, mai ales, cînd se lasă plantele la o distanță de 12-15 cm. una de alta. În lunile iulie și august se vor da îngrășăminte suplimentare, cum este mulșul de grajd în amestec cu 3 părți apă și îngrășăminte chimice: azotat de amoniu 100 kg și superfosfat 120 kg, la hectar. Îngrășămintele se aplică printre rînduri odată cu prașila. În luna august, cînd frunzele au acoperit complet terenul, se vor plivi buruienile care, umbrind plantele, împiedică acumularea zahărului în sfeclă.

La cultura cartofului, se va face grăpatul, apoi prașilele mai ales înainte de înflorire. Mușuroitul la cartofi nu se va face, deoarece s-a constatat că duce la scăderea producției de cartofi.

La cerealele semănate în benzi și la leguminoase, se vor aplica prașilele necesare, iar la în și încep să se facă plivitul după ce plantele s-au întărit.

Cultivatorii trebuie să acorde o grijă deosebită combaterii dăunătorilor, ca de pildă: vermișor de strîm la sfecla de zahăr, purcîi la sfecla de zahăr, la varză, etc. În cazul apariției acestor dăunători se vor cere sfaturi și materiale de combatere de la tehnicienii agricoli și întreprinderile contractante.

Ingrijind la timp și în bune condiții culturile, creștem condiții favorabile creșterii și dezvoltării acestora, asigurînd prin aceasta recolte îmbelșugate.

Rezolvarea cererilor și sesizărilor oamenilor muncii în raionul Sîncolaul Mare

În raionul Sîncolaul Mare, numeroase organe de partid și de stat au primit din partea oamenilor muncii diferite cereri și sesizări spre rezolvare.

Unele organe de partid și de stat au pus un accent mai mare pe rezolvarea acestor cereri. De pildă, Ioan Crăciun din comuna Bărgăuș, în vîrstă de 78 ani, făcînd cerere către sfatul popular raional, secția prevederi sociale, pentru a-l sprijini, neavînd cîine să-l întrețină. În urma acestui fapt, secția prevederi sociale a luat măsuri ca bătrînul Ioan Crăciun să fie trimis la azilul de bătrîni din Comloșul Mare, unde este întreținut gratuit. De asemenea, Gheorghe Văcărescu, țărăn muncitor din comuna Comloșul Mare a sesizat în scris comitetul raional de partid, că a fost exclus din gospodăria colectivă pe nedrept. În urma cercetărilor făcute s-a constatat că s-a comis o greșală și s-au luat măsuri ca Văcărescu să fie reprimat în gospodăria colectivă.

Dacă unele organe din raionul Sîncolaul Mare dau toată atenția rezolvării cererilor și sesizărilor oamenilor muncii, nu același lucru se poate spune și despre secția financiară de pe lângă sfatul popular raional, care nu dă importanța cuvenită rezolvării cererilor și sesizărilor oamenilor muncii, sau despre „ADAS”, care a primit 129 scrisori din care numai jumătate au fost rezolvate.

Acestei situații inadmisibile față de cererile oamenilor muncii trebuie să i se pună capăt.

Iosif Suhaida, coresp.

Știri sportive

Azi, la orele 17, pe stadionul „30 Decembrie”, în cadrul campionatului republican de fotbal, categoria A, echipa „Flamura roșie” UTA va înfrînge echipa „Știința” Cluj.

În deschidere, la orele 15,15, echipa Locomotiva Arad va înfrînge în cadrul campionatului de fotbal, categoria B, seria II, echipa Dinamo 6 București.

Azi, la orele 11, pe terenul de baschet „Constructorul”, echipa feminină de baschet „Progresul” Arad va înfrînge în cadrul campionatului republican, categoria A, echipa feminină de baschet Progresul Oradea.

Repriza a doua a meciului internațional de fotbal dintre reprezentativele asociațiilor Dinamo București și Dozsa Budapesta, care se va desfășura duminică 16 mai pe stadionul „23 August” din Capitală, va fi transmisă în jurul orei 17,55 pe posturile de radio cu lungimile de undă de 351, 261 și 1935 metri.

NOTE POLITICE

O telegramă cu file

Delegatul guvernului marionetă al Cambodgiei a luat primul cuvîntul în ședința din 12 mai a conferinței de la Geneva. Foarte agitat, el a dat citire unei telegramme.

Se pare că această telegramă, alcătuită cu file, avea menirea să dea o nouă orientare în discuțiile asupra problemei restabilirii păcii în Indochina. Nu degeaba însuși Bidault a declarat, puțin mai tîrziu, că luînd cunoștință de conținutul ei, încearcă un sentiment de „emoție”.

Și, precum se știe, d. Bidault nu e o fire prea emotivă.

Dar să vedem despre ce e vorba. Telegrama — pe care o citise delegatul Cambodgiei — anunța că în țara sa lucrurile stau prost de tot. La 10 mai au fost uciși acolo trei oameni: un funcționar, un agent sanitar și un preot budist. Însă, și aici e „tragedia”, cei trei cetățeni n-au fost omorîți de compatrioții lor, ci de... militarii ai Armatei Populare Vietnameză care ar fi invadat, chipurile, Cambodgia.

Așadar, dacă ne-am lua după telegrama citită la conferința de la Geneva, Armata Populară Vietnameză a trecut la „ocuparea” Cambodgiei și, mai tîrziu de toate, s-a războit cu un funcționar, un agent sanitar și un preot budist. Se pare că aceștia erau apărătorii grănilor micului stat din peninsula indochineză. N-a fost acolo, la graniță, nici măcar un soldat sau caporal, ci doar trei bieți oameni neînarmați — între care un preot budist preot budist. Ei s-au împotrivit eroic, dar — din nefericire — au fost uciși...

După aceștia a lăcrimat d. Bidault în ședința de la 12 mai. Iar după ce și-a exprimat „emoția” puternică ce l-a cuprins, a declarat sus și tare că asemenea procedee întrec orice bun simț. Tocmai în cursul tratativelor de pace de la Geneva să se înlătime asemenea acte nepermise de agresiune...

Ce-i drept, nici Bidault și nici alt delegat n-a văzut telegrama, n-a știut din partea cui e trimisă și ce înseamnă evenimentele despre care se vorbește în ea. Ministrul de externe francez a și recunoscut acest lucru. Totuși, el nu s-a sîit să strige: Ajutor, R.D. Vietnam invadează Cambodgia!

Telegrama despre cei trei răposai din Cambodgia n-a fost, deci, citită întîmplător. Ea avea menirea să vopsească în culori foarte nefavorabile Republica Democrată Vietnam și, în schimb, să scoată basma curată pe intervențiștii francezi și pe protectorii lor.

Conținutul acestei telegramme „emoționante” trebuia să-i facă pe reprezentanții adevăraților agresori să sară de pe fotoliile lor, să se agite, să strige în gura mare: R.D. Vietnam poartă răspunderea războiului murdar din Indochina. Nu noi sîntem agresorii. Noi am plecat acolo — de la mii și mii de kilometri — cu tunuri, avioane cu reacție și vase de război, înarmați pînă-n dinți, manifestînd înăsa cele mai bune intenții... Noi sîntem pentru pace... Poporul vietnamez e vinovat; el, care-și apără cu dirigență și eroism patria, el e „agresorul”! Dar armata sa a ucis — chipurile — un funcționar, un agent sanitar și un preot budist în Cambodgia...

Aceasta vroia s-o spună telegrama.

Încleștă rațiunile Toșiș Georges Bidault, plin de „emoție”, a acceptat-o și a susținut-o, după cum a făcut și Nguyen Kuok Din, șeful delegației Vietnamului budaist. Ei aveau nevoie de o provocare pentru a risipi impresia favorabilă pe care au produs-o propunerile șefului delegației R.D. Vietnam, Fam Van Dong, asupra cercurilor largi ale opiniei publice, care sînt pentru reglementarea păcii la problema Indochineze.

Se pare însă că n-au reușit. Telegrama a descris întîmplări prea cule cu ală albă. Există chiar bănuiala că ea n-a sosit din Cambodgia, ci a fost lichidată în grabă fie la Geneva, fie în alt loc. De aceea, V.M. Molotov a declarat în ședința din 12 mai: „Noi nu ne vom atinge scopul dacă la conferințele noastre vom scoate din buzonele astăzi o telegramă, redactată la un ordin special, iar miine alta. Acest lucru ne va abate de la scopul nostru principal”.

În relatarea agenției TASS, se spune că Eden, care conducea ședința, a recunoscut că el poartă răspunderea pentru intervenția reprezentanților Cambodgiei, „prin faptul că l-a permis să citească o telegramă pe care nimeni n-a văzut-o și n-a citit-o”.

Telegrama, care trebuia să provoace un uriaș ecou, să răstoarne lucrurile la conferința de la Geneva, a pus la grea încercătură pe autorii ei.

S-au „emoționați” degeaba, au plîns zadarnic „moartea” funcționarului, a agentului sanitar și a preotului budist din îndepărtata colonie franceză Cambodgia.

GH. TOMOROGA

Conferință

Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii, filiala Arad, anunță că duminică, 16 mai, orele 10,30, în sala clubului „9 Mai” din strada I.C. Frimu 2-4 lov. Inginier Mintzer Iancu, conferință universitară (București) șef pentru problemele de fire sintetică la „Iechim”, va ține conferință:

„Ce sînt fibrele sintetice” la care sînt invitați a lua parte toți cei interesați.

Informații

— Sfatul popular al orașului Arad, Secțiunea comercială, comunică, ca ultimul termen pentru ridicarea cererilor pentru pensionari și salariați individuali este de 20 mai, a. c.

Pensionarii și salariații individuali care nu vor ridica cartela pînă la data de mai sus, vor pierde drepturile la cartela de alimente pentru luna iunie.

— Se aduce la cunoștință că toți posesorii de bărci cu motor, precum și fără motor, bărci cu visle, să fie prezenți pînă în ziua de 30 mai a. c., la Sfatul popular al orașului Arad, biroul circulației, camera 100, unde urmează a da o declarație.

— Căutăm pentru închiriere costisitoare mecanice pentru recoltat lucerna și trifoi. Adresa, Combinatul „Prodaliment” Arad, str. Anatole France nr. 3 (Fost Goldiş).

Și colectivității din Nădlac au primit un autocamion

De mult timp visau colectivității din Nădlac, raionul Arad, să aibă un autocamion propriu.

Gospodăria creștea și se dezvoltă în fiecare an. Produsele erau tot mai multe, dar drumul lung dintre Nădlac și Șeitin rămînea mereu același. Greu le venea colectivității să transporte cu căruțele legume, zarzavaturi, cereale și alte produse din Nădlac pînă-n stația C.F.R. Șeitin.

Necesitatea unui autocamion se simțea alit vara cînd și iarna. Despre acest lucru vorbeau adesea colectivității alit în adunările generale, cînd și cu ocazia altor discuții ce le purtau în cadrul gospodăriei colective.

Cu aproape un an în urmă, adunarea generală a colectivității hotărîse să cumpere un camion. Pentru aceasta trebuiau însă bani.

Cînd apărîu Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea și dezvoltarea sistemului de contractări și achiziții, și colectivității au văzut că prin contractări cu cooperativa pot să primească autocamion, ei și-au îndreptat toată atenția în această direcție. Ingrijitorii de animale și-au luat angajamentul în adunările generale că vor crește și vor îngrășa animale. Brigadierii de cîmp și-au luat angajamentul să sporească producția la hectar, să obțină recolte bogate pe care să le contracteze cu cooperativa. În gospodărie a început să se ducă astfel o adevărată luptă pentru cîștigarea autocamionului. Chiaburii din comună au început să lanseze diferite zvonuri, spunînd că aceasta e numai pe hîrtie autocamioane născînt, iar noastră nu fabrică încă altele autocamioane să aibă de unde da și colectivității, etc.

Munca de lămurire desfășurată de organizația de bază și consiliul de conducere în mijlocul colectivității, le-a inspirat acestora incredere în cooperativă, fiind spulberate zvonurile chiaburilor. Astfel, gospodăria colectivă a contractat cu cooperativa 40 porci, 500 litri lapte de oale, 1000 kg. porumb, 2 vagoane grîu și 22 ha. legume și zarzavaturi.

De asemenea, s-a mai contractat în această primăvară cu I.S.P.L. 30.000 litri lapte de vacă, cu fabrica de zahăr din Arad 75 ha. sfeclă de zahăr, cu întreprinderea „11 Iunie” 50 ha. cîneapă, cu „Plafar”-ul 6 ha. chimion, 20 ha. rapiță pentru ulei, 4 ha. ricin și altele.

În ziua de 10 aprilie, în curtea U.R.C.A.D. Arad un autocamion nou-nou, tip GAZ-51, produs al uzinelor sovietice „Molotov”, era împodobit cu lozinci, drapele și verdeață. Pe aceste lozinci se putea citi: „Acest autocamion este proprietatea G.A.C. „Victoria” Nădlac, primit în urma contractărilor făcute cu cooperativa”.

Pe la orele 4 după masă, ne-am urcat în autocamion. Șoferul care se urcă pentru prima dată la volanul acestuia avea parcă și el emoții. Autocamionul străbătu repede drumul pînă la Nădlac. Oamenii pe care-i întîlniam în cale priveau cu bucurie noul autocamion.

Pe drumul ce duce în centrul comunei Nădlac, mai mulți colectivități se întorceau dela munca cîmpului. Văzînd autocamionul pe care scria că e proprietatea lor, fluturau baliste și aruncau șepcile în sus, de bucurie.

În curtea gospodăriei era mare zarvă. Zeci de colectivități așteptau cu nerăbdare sosirea autocamionului. La intrarea autocamionului în curtea gospodăriei, colectivității s-au strîns în jurul lui privindu-l cu admirație. Șoferul nu mai prididea să dea răspuns întrebărilor care veneau din toate părțile. „E al nostru pentru todeauna? Ce lungime are? Are și roată de rezervă?” Și întrebări de felul acesta i s-au pus multe șoferului care răspundea colectivității cu zîmbetul pe buze. Deodată zgomotul s-a întrerupt. Tov. Mihai Paliov, președintele gospodăriei colective rugă să se facă liniște. A luat cuvîntul tov. Carol Szapannosi, vicepreședintele U.R.C.A.D. Arad care a spus printre altele: „Acest autocamion aparține pentru todeauna gospodăriei colective pentru faptul că a contractat și valorificat prin cooperativă însemnate cantități de produse animale și vegetale. Cooperativa este pusă azi în slujba poporului. Prin ea se face schimbul de mărfuri dintre oraș și sat. Clasa muncitoare luptă pentru a da cît mai multe produse industriale și de larg consum necesare țărânilor muncitoare, iar țărâna muncitoare se străduiește pentru a da orașelor produse agricole.

Acest camion este venit din Uniunea Sovietică. Tara noastră se bucură de ajutorul Uniunii Sovietice. „Trăiască Uniunea Sovietică, basionul păcii!” — se auzi un glas din mulțime. Aplauzele zgomotoase au încetat abia după cîteva minute. Partidul nostru luptă pentru continuă îmbunătățire a nivelului de trai al celor ce muncesc de la oraș și la sat. „Trăiască P.M.R., conducătorul nostru — al luptei poporului nostru pentru o viață mai bună!” — se auzi o altă voce, după care urmară din nou aplauze și urale.

A luat apoi cuvîntul tov. Dimitrie Baciu, președintele cooperativei din localitate care a arătat sprijinul pe care-l dă cooperativa gospodăriei colective și gospodăria cooperativei. A arătat apoi cantitățile de produse pe care gospodăria le-a contractat și valorificat prin cooperativă, după care a predat camionul gospodăriei colective.

Din partea comitetului raional de partid Arad a luat cuvîntul tov. Iosif Răbița, care a arătat rolul schimbului de mărfuri dintre sat și oraș, urînd colectivității noi succese în lupta pentru recolte bogate.

De la inginerul gospodăriei, tov. Ilie Popa am aflat că în această primăvară colectivității au înămînțat peste 430 ha. cu porumb în ciuburi așezate în pătrat. După această metodă au mai înămînțat cartofi și alte prașitoare. Primăvara aceasta ei au prașit 75 ha. floarea-soarelui, 15 ha. sfeclă furajeră, 7 ha. legume și zarzavaturi și altele.

Ingrijitorii de animale Martin Mazuc, Ștefan Ciorbă, Pascu Sîmea, brigadierul zootehnic Ioan Novac, precum și alți colectivități din brigăzile de cîmp, și-au luat cu acest prilej angajamentul de a munci cu ei mai mult elan pentru continuă întărire a gospodăriei lor colective.

Visul colectivității din Nădlac s-a împlinit. Azi ei au un autocamion nou, așa cum au dorit de atîta timp. Acest camion le va fi de mare folos în munca și lupta pe care o desfășoară pentru continuă întărire a avutului comun.

I. Borșan

In fața popoarelor Asiei s-au deschis căi noi

MC-SCOVA. (Agerpres). TASS anunță:

Sub titlul „In fața popoarelor Asiei s-au deschis căi noi”, ziarul „Pravda” publică un articol de I. Jukov și I. Plașevski, care conține să comenteze lucrările conferinței de la Geneva.

La conferință — scriu autorii articolului — au ieșit la iveală în mod cel mai evident două linii politice.

O linie — prevede asigurarea dezvoltării libere a popoarelor Asiei pe baza obținerii independenței naționale, suveranității de stat și a unirii eforturilor lor pentru stabilirea păcii și prieteniei între toate popoarele.

Tocmai pe aceste poziții se situează adevărații reprezentanți ai popoarelor Asiei la conferința de la Geneva — miniștrilor afacerilor externe — delegațiile Republicii Populare Chineze, Republicii Populare Democratice Coreene, Republicii Democrate Vietnam. Această linie a fost sprijinită întru totul de delegația Uniunii Sovietice care se pronunță pentru eliberarea națională a popoarelor și pentru dreptul lor la dezvoltare liberă, pentru pace și prietenie între popoare.

Cealaltă linie este linia menținerii în Asia a privilegiilor perimate ale puterilor colonialiste, fapt împotriva căruia luptă în modul cel mai hotărît înseși popoarele de pe acest uriaș continent.

Pentru aplicarea acestei linii, puterile colonialiste, în frunte cu S.U.A. urzesc planuri de creare a unor grupări militare prin intermediul cărora ar vrea să consolideze în Asia regimurile coloniale și să reprime mișcarea de eliberare națională.

Autorii articolului citează fapte care arată că aceste planuri întîmplă o rezistență categorică în țările Asiei. Această atitudine a țărilor Asiei față de pactul protecat de S.U.A., subliniază în legătură cu aceasta Jukov și Plașevski, dovedește odată mai mult că vechia politică colonială s-a discreditat în in-

terime și pentru todeauna. O revăntare la ea, este cu neputință. Popoarele Asiei au pășit pe o cale nouă și nimeni nu poate împiedica dezvoltarea lor cu adevărat democratică.

Nu se poate să nu se vadă, scriu în continuare autorii articolului, că politica aventuristă a Departamentului de stat al S.U.A. nu se bucură, nici măcar de sprijinul celor mai apropiați aliați ai S.U.A., care-și dau seama că în actuala etapă nu se mai poate menține controlul asupra Asiei.

Însă colonialiștii americani continuă cu persistență să exercite o presiune crescîndă asupra aliaților lor. Acest lucru este dovedit de noua încercare de șantaj întreprinsă de Dulles împotriva Franței.

În noaptea de 11 spre 12 mai la Casa presei s-a răspîndit zvonul că Dulles ar fi declarat la 11 mai la o conferință de presă că S.U.A. intenționează „să apere” Asia de sud-est fără Indochina. Această știre a dezorientat nu numai pe unii ziariști francezi, ci și pe șeful delegației franceze la conferința de la Geneva, Bidault. După cum au relatat ziariștii francezi, cercurile guvernante din Paris au fost cuprinse și ele de aceeași panică. Însă textul integral al declarației făcute de Dulles la conferința de presă, text primit ulterior, confirmă că el nu cuprinde nimic care ar dovedi o schimbare a politicii S.U.A.

În mîpia lor de clasă, scriu în încheiere autorii articolului, în dorința de a menține cu orice preț regimurile coloniale falite, diplomația americană nu vrea să vadă schimbările care s-au produs în Asia. Politiciile americane de forță, politici de creare a unei noi grupări militare, alcătuită din statele care tind să mențină regimul colonial și să împiedice mișcarea de eliberare națională, i se opune o altă politică, politica îndreptată spre unirea eforturilor popoarelor Asiei în opera de asigurare a păcii și securității generale.

Tronica evenimentelor internaționale

Problema indochineză

la conferința de la Geneva

La 8 mai, la Geneva a început discutarea problemei restabilirii păcii în Indochina — cel de al doilea punct de pe ordinea de zi.

Ca și problema coreeană, problema indochineză reprezintă unul din principalii factori ai încordării internaționale. Rezolvarea ei ar aduce pace milioane de oameni din R. D. Vietnam, Khmer și Patet Lao și ar ușura rezolvarea grăbnică a altor probleme litigioase, contribuind la destinderea generală. Iată de ce popoarele întregii lumi privesc cu atîtă insistență spre Geneva.

În ciuda însemnărilor deosebite pe care o reprezintă încetarea focului în Indochina, unele delegații la conferința de la Geneva au încercat să zădărnicească de la bun început reușita, amînd de pe o zi pe alta începerea discuțiilor. Se știe că încă înainte de deschiderea conferinței, cercurile guvernamentale americane s-au străduit din răsputeri să pună delegații la conferință în fața unui fapt împlinit: internaționalizarea războiului, prin aplicarea așa-numitului plan al „acțiunilor unite”. Tentativa nereușind, ele au continuat manevrele în timpul conferinței, lucru ce nu-l asucunau nici Dulles, nici președintele S.U.A., Eisenhower, care a recunoscut recent că „în prezent se elaborează planurile pentru înfrățirea unei înțelegeri privitoare la securitatea Asiei de sud-est”.

Delegația franceză, crezînd că planurile americanilor vor putea fi totuși realizate, la rezează, a tergiversat de pe o zi pe alta începerea tratativei și a întreprins schimburi de vederi cu reprezentanții S. U. A. la conferință. Delegația franceză i-au trebuit șapte zile pentru a accepta „mîntuirea” conferința a delegației R. D. Vietnam și alte încă cinci zile pentru a începe discuțiile. Cu toate acestea, planurile americane au suferit un graitor eșec.

Conferința ministrilor afacerilor externe de la Geneva a arătat că în problema indochineză există în prezent două propuneri principale, două feluri diferite de a privi reglementarea conflictului. Prima propunere este aceea a șefului delegației franceze, Bidault.

Stîluindu-se pe o poziție nerealistă, și ogîndind o concepție imperialist-colonialistă, Bidault n-a putut însă să prezinte un plan clar și logic în privința reglementării războiului din Indochina. Bidault, neîntîlnind seama de situația militară și politică actuală din Indochina, a continuat să aprobe ceea ce nu se mai poate apăra. El a încercat, adoptînd tactica amîrării, să cucerească la Geneva ceea ce trupele colonialiste franceze au pierdut pe cîmpul de luptă. Bineînțeles că intențiile lui Bidault sînt fără nici o perspectivă.

Prin planul său, Bidault a voit să reducă la zero cea mai mare cucerire a poporului vietnamez: republica democratică. Ce altă urmare poate avea oare așa-numita „regupare” și concentrare a trupelor în zonele ce vor fi stabilite de conferință, dezarmarea elementelor care nu fac parte nici din armată, nici din forțele de menținere a ordinii, dacă nu menținerea regimului de ocupație și dezarmarea populației care a luat parte activă la lupta împotriva intervențiilor?

Propunerile lui Bidault privitoare la Khmer și Patet Lao sînt, și mai categorice. El prevede pur și simplu dezarmarea armatelor de eliberare din aceste state.

Poziția nerealistă a delegației franceze la conferința de la Geneva este aspru criticată de opinia publică. Poporul francez își exprimă profunda sa nemulțumire prin numeroase scrisori, telegrame și mitinguri. De asemenea, numeroase delegații ale oamenilor iubitori de pace francezi pleacă la Geneva pentru a cere încetarea războiului din Indochina.

Poporul francez este convins că la Geneva se poate ajunge la un acord deplin. Făcînd loc în coloanele sale aceste credințe, ziarul „Libération” scrie: „Dacă Laniel și Bidault ar voi, negocierile de la Geneva ar putea evolua rapid în sens favorabil”.

O reacție potrivnică politicii de forță se manifestă și în parlamentul francez. Evenimentele din ultimele zile dovedesc că majoritatea deputaților francezi recunoaște necesitatea încetării ostilităților din Indochina, în ciuda refuzului lui Laniel de a face ceva serios în această privință. Lucrul acesta l-a determinat pe Laniel să ceară vot de încredere. Formal rezultatul votului i-a fost favorabil. Guvernul său a reușit însă să se mențină — cum recunoaște și presa burgheză — numai datorită faptului că unii deputați au căutat să evite criza guvernamentală în timpul unei conferințe internaționale alt de importanță.

Sub presiunea nemulțumirii crescînde a maselor populare, presa burgheză este nevoită, la rîndul ei, să condamne miopia politică a lui Bidault.

În acest sens ziarul „Combat” scrie: „Bidault trebuie să înțeleagă, în sfîrșit, că trebuie să se pună capăt aventurii din Indochina, că nu mai este cazul să vorbească ca învingătorii atunci cînd reprezintă o țară care a fost dusă la înfrîngere”.

O altă propunere, care indică o cale ce nu contravine nici intereselor popoarelor Indochinei, nici intereselor poporului francez, este aceea pe care a făcut-o Fam Van Dong, șeful delegației R. D. Vietnam. Programul prezentat de Fam Van Dong, pentru reglementarea pașnică a problemei indochineze cuprinde 8 puncte și el se bazează pe recunoașterea, necondiționată de nimic a suveranității și independenței atît a R. D. Vietnam, cît și a Khmer-ului și Patet Lao-ului. În acest scop este necesar: ca trupele franceze să fie retrase, iar pînă la evacuarea lor să nu se amestece în treburile administrației din zonele unde vor fi dislocate; să se înă algezi libere generale în Vietnam, Khmer și Patet Lao pentru constituirea unui guvern unic în fiecare țară. Alte puncte ale programului lui Fam Van Dong arată că guvernul R. D. Vietnam: este gata să examineze posibilitatea aderării de bunăvoie la Uniunea Franceză, să recunoască interesele economice ale Franței, cu care s-a legat strîns relații economice și culturale. Acestea se referă și la statele Khmer și Patet Lao. Șeful delegației R. D. Vietnam a mai propus ca părțile beligerante să se obișnui să nu persecute persoanele care au colaborat cu armata în timpul războiului și să facă schimb reciproc de prizonieri. El a subliniat apoi că pentru restabilirea păcii în Indochina este necesar să înceteze amestecul S. U. A. în treburile interne ale Vietnamului, Khmer-ului și Patet Lao. Înfrățirea acestui program trebuie să fie precedată de încetarea operațiunilor militare.

Propunerile lui Fam Van Dong au fost primite de opinia publică cu simțîmintul, pe deplin întemeiat, că ele pot duce la încetarea războiului din Indochina. Ele au un larg ecou în toată lumea. În legătură cu aceasta, ziarul indian „Hindustan Times” scrie că „prima impresie făcută de cuvîntările și propunerile neașteptate de conciliante ale șefului delegației Vietnamului este că ele pot da o turnură cu totul nouă conferinței și că guvernul francez ar comite o greșală tragică dacă ar respinge categoric oferta Vietnamului”.

Pe de altă parte ele au pus, prin caracterul lor rezonabil, la încercare delegațiile occidentale. Din partea delegației franceze s-a manifestat tendința de a sprijini punctul de vedere american și baodist, prin refuzul de a discuta asupra propunerilor lui Fam Van Dong. Dar în scurt timp, în urma protestelor poporului francez, un purtător de cuvînt al delegației franceze a fost nevoit să recunoască că propunerile R. D. Vietnam ar putea servi drept bază de discuție. Acesta reacție se manifestă și din partea delegației britanice. „Aici (în culisele delegației britanice — N. R.), propunerile Vietnamului au fost apreciate ca interesante — scrie ziarul „France Soir”. „Englezii au studiat detaliile proiectului vietnamez și s-au gîdit la elemente de compromis care pot fi găsite în el...”

Delegația S. U. A. dimpotrivă, privește actuala situație creată la Geneva, cu un deosebit pesimism, prezîntînd-o nu ca un progres, ci ca ceva care ar duce la un eșec inevitabil. Ea continuă să susțină propunerile baodiste, care după cum se știe, exprimă mai fidel decît cele ale lui Bidault punctul de vedere al S. U. A. Cu toate acestea, S. U. A. au fost nevoite să dea înapoi în mod aparent, în problemele asiatice și îndeosebi în privința planului agresiv al Asiei de sud-est. Retragerea formală a S. U. A. se datorează existenței unor adînci divergențe între țările capitaliste participante la conferința de la Geneva. S. U. A. nu mai au acum, nu numai sprijinul total al Angliei și Franței, dar nici măcar al țărilor asiatice care participă la conferință. Doar reprezentanții marionetă ai lui Bao Dai, din Cambodgia și Laos, se mai țin cu ghiarele și cu dinții de rămășițele politicii nafragiate a S. U. A. Propunerile lui Nguyen Kouk Din, șeful delegației Vietnamului baodist, ca și cuvîntările celorlalți oameni de paie ai imperialiștilor americani, nu mai pot fi considerate decît ca un colac de salvare, răsuflat, aruncat cu disperare în ajutorul unuia care deja a început să cadă la fund.

Popoarele cer interzicerea armelor de exterminare

În masă

Fiecare zi aduce, de pe întinsul globului, știri noi care vorbesc despre interesul crescînd al popoarelor față de problemele internaționale, despre atîndinea lor hotărîtă în lupta pentru reglementarea problemelor litigioase. Multe din aceste știri ogîndesc avîntul mișcării pentru interzicerea armelor de exterminare în masă și spun: a sosit timpul ca toți oamenii,

indiferent de vederile lor politice, religioase, etc., să înțeleagă că, în momentul de față, în fața omenirii se deschid două perspective: pacea și războiul. Este de datorită fiecăruia să-și înalțe glasul în sprijinul forțelor care luptă pentru pace.

Una din știrile sosit din Londra anunță că la Porthcawl (Anglia) conferința anuală a secției din Galia de Sud a Sindicatului național al minerilor din Anglia, a luat în discuție problema necesității interzicerii armelor termonucleare. Printre altele, la această conferință s-a făcut propunerea de a se lua inițiativa convocării unei conferințe mondiale a sindicatelor „în scopul asigurării unei înțelegeri și a unei acțiuni comune” și care să insiste asupra interzicerii acestor monstruoase arme de exterminare în masă. În Italia s-a dezlănțuit o uriașă mișcare de masă pentru punerea în afara legii a armelor atomice și cu hidrogen. În numeroase orașe au fost create comitete de luptă împotriva armelor de exterminare în masă, iar comitetele municipale au adoptat rezoluții în același sens.

Pentru interzicerea armelor de exterminare în masă se pronunță numeroase organizații și persoane din Franța, Olanda, Germania occidentală, Brazilia, Chile, Indonezia, Japonia. În Belgia, comitetul de legătură al organizațiilor belgiene pentru apărarea păcii a dat publicității un apel în care se spune printre altele: „Toți savanții, intelectuali, conducătorii mișcării sindicale, sau religioase și toți cei care au influență asupra opiniei publice trebuie să se unească și să ceară interzicerea folosirii și a experimentării armelor de exterminare în masă... Partizanii păcii nu se limitează numai la atît. Ei cer guvernurilor țărilor lor să se pronunțe pentru realizarea unui acord între marile puteri, pentru interzicerea acestor arme. Totodată salută cu bucurie eforturile sincere ale guvernului sovietic pentru preîntîmpinarea unui eventual război atomic. Propunerile sovietice pentru condamnarea folosirii armei atomice și cu hidrogen au fost salutate de către toți oamenii cinstiți. Într-o scrisoare a secției sindicalei unită al muncitorilor constructori din Dundee (Anglia), se spune, de pildă, că muncitorii „apreciază mult încercările guvernului sovietic de a obține un acord internațional cu privire la interzicerea tuturor armelor de exterminare în masă”.

Ecoul internațional al propunerilor sovietice în problema interzicerii armelor de exterminare în masă a stîrnit un interes deosebit și în unele cercuri politice occidentale; nemiapținîndu-le trece cu vederea, ele au fost nevoite să recunoască justicea acestor propuneri și să exprime necesitatea adoptării lor. Astfel, de pildă, Camera deputaților din Italia a adoptat la 6 mai o rezoluție de protest împotriva folosirii armelor termonucleare, bacteriologice și chimice. Rezoluția cere guvernului „să se alăture și, dacă e posibil, să ia de asemenea inițiativa pentru a se încheia acorduri între state, avînd drept scop interzicerea folosirii acestor arme, pe baza unui control general și egal pentru toți”.

Dacă popoarele lumii privesc cu speranță posibilitatea destinderii internaționale și a evitării războaielor în care să se facă uz de arme de exterminare în masă, cerurile imperialiste americane fac tot ce le stă în putință pentru înveninarea atmosferei internaționale. Iată de ce aceste cercuri, sfidînd voința maselor populare, au folosit în războiul coreean armele bacteriologice și chimice, și continuă experiențele cu armele de exterminare în masă. De curînd ele au pus la cale experimentarea bombelor cu hidrogen în insulele Bikini. Această acțiune criminală a provocat un uriaș val de indignare. Parlamentul japonez a adoptat de îndată o moțiune de protest pe care a înaintat-o O.N.U. Experiența din insulele Bikini a ridicat poporul japonez și celelalte popoare din Asia la luptă activă în favoarea păcii. La Makassar, capitala insulelor Celebes, comitetul partizanilor păcii a inițiat stringerea de semnături pe o petiție în care se cere punerea neîntîrziată a acestor arme în afara legii. Pe petiție au fost strînse într-un timp scurt peste 2.000 semnături. Printre alții, petiția a fost semnată de către guvernatorul insulelor Celebes de sud, de către primarul orașului Makassar și de către alte personalități.

Mișcarea mondială pentru interzicerea armelor de exterminare în masă a devenit o forță uriașă, care exprimă dorința majorității covîrșitoare a populației globului. Ea va reuși, în ciuda oricăror manevre ale ațîlătorilor la război, să-și impună voința, să zdrobească afaceriștii meschini care, pentru un pumn de aur, nu se dau înlăturii de la punerea în aplicare a armelor de exterminare în masă.

I. Popa

Ședința din 13 mai a conferinței de la Geneva

GENEVA. (Agerpres). — Conferința de la Geneva a dezbătut joi după amiază primul punct de pe ordinea de zi — problema coreeană — la a cărei discutare participă, după cum se știe, 19 delegații.

Primul a luat cuvîntul ministrul de externe francez, Bidault. Discursul său a fost consacrat apărării poziției Statelor Unite în problema coreeană. Bidault s-a străduit să apere poziția S.U.A. compromisă de Dulles la deschiderea discuțiilor asupra problemei coreene.

Deși Bidault a declarat că nu va face un istoric al evenimentelor ce au precedat dezlănțuirea războiului din Coreea, el s-a irosit în încercarea vană de a absolve S.U.A. de răspunderea în declanșarea agresiunii.

A vorbit apoi ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, Eden. El a ridicat unele obiecțiuni la proiectul prezentat de delegația Republicii Populare Democrate Coreene în problema restabilirii unității Coreei. Eden a făcut apoi cîteva propuneri privind organizarea alegerilor în întreaga Coree, sub controlul internațional. În legătură cu aceasta, el și-a exprimat părerea că acest control poate fi exercitat de un grup de țări dintre care participante la războiul din Coreea, sau nu numai de acestea.

Eden a propus ca discuțiile practice în problema coreeană să fie purtate în continuare în întîlniri restrînse, rezultatele urmînd să fie prezentate conferinței. Cu aceasta, ședința din ziua de 13 mai a luat sfîrșit.

De la Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA. (Agerpres). — TASS La 5 mai a.c., Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a primit din partea ambasadelor americane o notă în care se declară că guvernul S.U.A. ar dispune de informații potrivit cărora prizonierii de război americani, care au luat parte la operațiunile militare din Coreea, au fost transferați în Uniunea Sovietică.

La 12 mai, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a remis ambasadei S.U.A. o notă de răspuns cu următorul cuprins:

„În legătură cu nota nr. 947 a ambasadei Statelor Unite ale Americii,

primită de Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Socialiste la 5 mai 1954, ministerul are onoarea să declare următoarele:

Afirmăția cuprinsă în această notă a guvernului S.U.A., că prizonierii de război americani care au luat parte la operațiunile militare din Coreea ar fi fost transferați în Uniunea Sovietică și că în prezent se află în pa-za sovietică, este lipsită de orice temei și este vădit născocită, deoarece în Uniunea Sovietică n-au fost și nu sînt asemenea persoane”.

Bidault este prezent, dar Franța este absentă

PARIS. (Agerpres).

Într-o corespondență a lui Pierre Courtade, ziarul „l'Humanité” scrie sub titlul „Bidault este prezent, dar Franța este absentă”, următoarele:

„Franța este prezentă la Geneva vorbind, fie prin vocea lui Bao Dai, fie prin vocea lui Bedell Smith.

Timp de două zile, domnul Bidault și-a mobilizat experții, dezorientați de recente declarații ale lui Foster Dulles, pentru a glîci în calea americană: secretarul Departamentului de stat a spus sau n-a spus că Statele Unite vor abandona Indochina. Atîta timp cît această chestiune nu va fi lămurită, domnul Bidault nu-și va putea face o opinie asupra războiului sau a păcii”.

Și mai departe „l'Humanité” scrie: „Apare tot mai clar — și cuvîntarea

rostită de Ciu En-lai a adus noi dovezi — că obstacol fundamental în stabilirea păcii în Indochina este supunerea față de dorința Statelor Unite de a continua războiul în folosul Statelor Unite și pe socotala Franței”.

Ciu En-lai a pus o întrebare asupra căreia Franța va trebui să reflecteze: „Dacă a fost posibil să se pună capăt războiului din Coreea, de ce acest lucru nu este posibil și în Indochina? Dacă americanii au obținut un armistițiu în Coreea, de ce nu lasă ei Franța să procedeze la fel în Indochina?”.

Franța trebuie să spună acum dacă vrea să singereze mai departe pentru a permite Washingtonului să creeze un sistem agresiv care vizează China și Uniunea Sovietică.

Principala condiție pentru dezvoltarea economică a țărilor slab dezvoltate

de I. ROSTOV

În legătură cu penetrația monopolurilor străine în economia țărilor slab dezvoltate se menționează că expansiunea monopolurilor străine este principala piedică în calea dezvoltării economice a țărilor slab dezvoltate.

Investițiile particulare de capital străin, care urmăresc stăruirea de profituri maxime, intensifică dependența economică a țărilor slab dezvoltate, menținînd specializarea lor unilaterală agrară și sursă de materii prime în sistemul internațional al exploatarei capitaliste.

Faptele arată că importul de capital străin — pe lingă toate acestea în condiții înrobitoare — se face pe seama mijloacelor realizate de pe urma exploatarei chiar a țărilor slab dezvoltate. Astfel, potrivit datelor Comisiei economice a O.N.U. pentru America Latină, afluența capitalului străin în țările Americii Latine în perioada 1915—1952 a reprezentat 2080 milioane dolari. În aceeași perioadă, țările Americii Latine au fost nevoite să transfere peste graniță 5829 milioane dolari, reprezentînd profiturile și dobînzile provenite din investițiile de capital străin. Aceasta înseamnă că țările slab dezvoltate suntemonate nu numai că au finanțat toate investițiile de capital străin, doar au pierdut o sumă de mijloace proprii de aproape două ori mai mare, necesare pentru dezvoltarea economiei naționale.

Exemplul Americii Latine arată în mod graitor ce reprezintă „ajutorarea” cu capitalul străin a țărilor slab dezvoltate de către statele imperialiste și în primul rînd de către Statele Unite ale Americii, ale căror monopoluri dețin o parte considerabilă din investițiile străine.

Potrivit unor recente date oficiale cu privire la investițiile particulare de capital ale S.U.A. în străinătate, numai în perioada dintre 1950 și cel de al treilea trimestru al anului 1954 inclusiv, profiturile monopolurilor americane realizate de pe urma investițiilor directe în întreprinderile din străinătate, au depășit cu 2570 milioane dolari noile investiții de acest fel de capital american.

În afară de caracterul agresiv al expansiunii economice a statelor imperialiste, aceste țări urmăresc să-și asigure dominația în țările slab dezvoltate prin intermediul „aventurilor

militare. Cercurile guvernante ale Statelor Unite ale Americii justifică cu totul fără înconjur și fără pic de jenă amestecul lor în războiul din Indochina prin existența în țările Asiei de sud-est a unor bogății naturale cum sînt cauciucul, cîșitorul, orezul etc.

Dar țările slab dezvoltate nu vor să se mai implice cu situația de ane-axe agrare și de materii prime ale Statelor imperialiste. Acest lucru este dovedit pînă și de faptul că problema dezvoltării economice a țărilor slab dezvoltate a figurat în cursul ultimilor ani pe ordinea de zi a sesiunilor organelor O.N.U. În ciuda tuturor încercărilor de a intimidă și incurca țările slab dezvoltate, politica înrobirii economice întîmpină din partea lor o împotrivire mereu crescîndă. Evenimentele din ultimii ani arată că acum nu mai poate fi ignorat în întregime interesul țărilor slab dezvoltate pentru o dezvoltare economică independentă, pentru normalizarea comerțului internațional. Acest fapt a fost dovedit odată mai mult de cea de a XVII-a sesiune din aprilie a Consiliului Economic și Social al O.N.U.

Reprezentanții țărilor slab dezvoltate au subliniat în cuvîntările lor rostite la sesiune că decalajul dintre prețurile materiilor prime și cele ale utilitatilor industriale periclitază dezvoltarea economică a țărilor slab dezvoltate, că tot felul de îngrădiri în comerțul internațional, listele de „mărfuri strategice” și altele lipsesc aceste țări de posibilitatea de a face comerț cu o serie de țări, că capitalul străin, călăuzit înainte de toate de seala de a obține profituri mari, caută să subordoneze țările slab dezvoltate intereselor monopolurilor străine.

Examinarea problemei dezvoltării economice a țărilor slab dezvoltate la cea de a XVII-a sesiune a Consiliului Economic și Social al O.N.U. a demonstrat odată mai mult că nu poate fi evitată discutarea „problemei arzătoare ale comerțului internațional și că interesele țărilor slab dezvoltate ca și cele ale tuturor țărilor lumii, impun dezvoltarea colaborării economice internaționale și înălțarea piedicilor ce stau în calea normalizării legăturilor economice internaționale.

(Text prescurtat după „Izvestia”)

Cel de al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Popular al lui Dimitrov din R. P. Bulgaria

SOFIA. (Agerpres). După cum s-a mai anunțat, la 12 mai s-a deschis la Sofia Congresul al III-lea al Uniunii Tineretului Popular al lui Dimitrov din R. P. Bulgaria (U.T.P.D.).

Congresul a aprobat următoarea ordine de zi:

1. Raportul de activitate al C.C. al Uniunii Tineretului Popular Dimitrovist din R.P. Bulgaria — Raportor Lucezar Avramov, secretar al C.C. al U.T.P.D.

2. Raportul Comisiei centrale de revizie — Raportor Tsveta Cerven-skaia, președinta Comisiei Centrale de revizie.

3. Raportul cu privire la schimbările și completările în statutul U.T.P.D. — Raportor Anghel Solakov, secretar al C.C. al U.T.P.D.

4. Alegerea C.C. al U.T.P.D. și a Comisiei centrale de revizie.

Sosirea la Moscova a unei delegații a Asociației ucrainenilor din Canada

MOSCOVA. (Agerpres). TASS anunță:

La 12 mai, la invitația Comitetului slav din U.R.S.S. și a Asociației ucrainene pentru legăturile culturale cu stăinătatea, a sosit la Moscova o delegație a Asociației ucrainenilor din Canada. Delegația este condusă de președintele Comitetului slav din Canada, I.P. Boiciuk.

Pe aeroportul Vnukovo oaspeții au fost întâmpinați de reprezentanții ai Comitetului slav din U.R.S.S. Ei au fost salutați călduros de A.S. Gundorov, președintele Comitetului, I.P. Boiciuk și alți membri ai delegației au rostit cuvîntări de răspuns.

Delegații vor vizita Moscova și alte orașe din U.R.S.S. Ei vor face o călătorie în Ucraina unde vor lua parte la sărbătorirea a 300 ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia.

Președintele P. C. din S. U. A. despre poziția adoptată de delegația americană la conferința de la Geneva

NEW YORK. (Agerpres).

Referindu-se la poziția adoptată de delegația S.U.A. la conferința de la Geneva, William Z. Foster, președintele Partidului Comunist din S.U.A. subliniază într-un articol apărut în ziarul „People's World”, care apare la San Francisco: „Politica Dulles-Eisenhower urmărește cu tot dinadinsul extinderea războiului din Indochina. Politica războinică a lui Dulles a primit o ripostă după alta. Masele populare din toate țările lumii se opun războiului și doresc ca la Geneva să se pună capăt singerosului război din Indochina. Acesta este motivul pentru care guvernul capitalist al Marii Britanii și Franței vor trebui în cele din urmă să meargă pe drumul păcii. Altfelunde lui Dulles îl face ridicol în ochii popoarelor lumii”. Articolul încheie spunînd: „Semnificația plecării precipitate a lui Dulles de la Geneva constă în aceea că el și politica sa războinică au fost respinse de popoarele lumii”.

Spectacole

„GHEORGHE DOJA”, prezintă pînă la 23 mai: Povestea micului coșat. (col.). Repr. 3, 5, 7 și 9. Matineu la 11.30.

„NICOLAE BALCESCU” prezintă pînă la 16 mai: Preludiul gloriei. Repr. 3, 5, 7 și 9. Matineu la 11.30.

„HERBAC JANOS”, prezintă azi, 16 mai: Fluviul Hui trebuie îmbîlîzit. Repr. 3, 5, 7 și 9. Matineu la 11.30.

„I. L. CARAGIALE”, pînă la 18 mai: Mossos. Repr. 3, 5, 7 și 9. Matineu la 11.30.

„TIMPURI NOI”, pînă la 21 mai: 1. Dansuri valahe. 2. Mecan. et complexă a cultivării cerealelor. 3. Întîlnirile dintre fotbalistii Uniunii Sovietice și reprezentativa R. P. R.

4. Noutățile zilei (Jurnal sovietic). 5. Actualitatea în imagini (Jurnal românesc). Repr. de la orele 3 în continuare. Matineu de la orele 10 pînă la orele 13.

„SOLIDARITATEA” (Gai), pînă la 18 mai: „Pe aripile cîntecelor”. Repr. la orele 7 seara.

„MAXIM GORKI” (Micălară): pînă la 18 mai: „Fata cu părul cărunt”. Repr. în zilele de lucru la orele 7 seara.

Filmul „Republica Populară Română” va fi rulat între 26 mai—2 iunie, la cinematograful „N. Balcescu”. El înfățișează frumusețile patriei noastre.

Programul cinematograficelor din regiune:

„NICOLAE BALCESCU” (Lipova): azi, 16 mai: „Școala calomniilor”.

„PETOFI SANDOR” (Radna), azi, 16 mai: „În întîmpinarea viții”.

„POPULAR” (Sînicolaul Mare): azi, 16 mai: „Pumnul de fier”.